

భవితకు బాటలు

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక
మార్చి 2016

బుధవారం నాటి సామూహిక ధ్యాన సమయంలో

ఈ సాయంత్రం దైవం యొక్క ఉనికి, యదార్థమైనది, భౌతికమైనది, మీ మధ్యన ఉండింది. నేను ఈ విశ్వానికన్నా పెద్దదైన, సజీవ స్వర్ణమయ కాంతి గల రూపం ధరించి ఉన్నాను, ఒక బ్రహ్మాండమైన, దృఢమైన, స్వర్ణ ద్వారం ఎదురుగా నున్నాను. లోకాన్ని దైవం నుండి వేరుపరచే ద్వారమది. ఆ ద్వారాన్ని చూస్తున్నప్పుడు, నా చేతనలో కలిగిన ఒక్క కదలికలో నేను సంకల్పించాను, నాకు తెలిసింది, 'సమయ మాసన్నమయింది' అని. అంతే, రెండు చేతులతో ఒక బలమైన బంగరు సుత్తిని ఎత్తి ఆ ద్వారంపై ఒక్కసారి, ఒకే ఒక్క సారి మోదాను. ఆ ద్వారం ముక్కలు ముక్కలై పగిలిపోయింది.

అపుడు, అతిమానస వెలుగు, శక్తి, చేతన క్రిందికి భూమిపై జోరుగా, ఒక అవిచ్ఛిన్న జలపాతంలా దుమికాయి.

CWM 13:51

మీరు నన్ను ఏమి చేయమని కోరినారో అదే నేను చేసాను

ఓ నా ప్రభూ, మీరు నన్ను ఏమి చేయమని కోరినారో అదే నేను చేసాను. అతిమానస ద్వారాలు తెరువబడ్డాయి, అతిమానస చేతన, వెలుగు, శక్తి భూమిని వెల్లువలా ముంచెత్తుతున్నాయి.

ఇప్పుడు అతిమానసము అక్కడ వున్నది కావున — అది తెలిసినదానను భూమిపై నేనొక్కతినే అయినప్పటికీ బేషరతుగా చెప్పగలను అది అక్కడ వున్నదని — ఈ రూపం యొక్క కర్తవ్యం ముగిసింది, దాని స్థానే మరొక రూపం ఆ పని చేపట్టాలనా? నేను ఈ ప్రశ్న మిమ్ములను అడుగుతున్నాను, సమాధానం అర్థిస్తున్నాను — ఎన్నో వైరుధ్యాలు ఏర్పడినా, ఎన్నోసార్లు నిరాకరించబడినా, అది నాకు నిర్దేశింపబడిన కార్యమేనని నాకు ఖండితంగా తెలియడానికి. అది నాకొక సంకేతం.

ఒకే ఒక భద్రత

ఒకే ఒక భద్రత వున్నది: దైవానికి అంటిపెట్టుకొని వుండుట, ఈ విధంగా; (పిడికిళ్ళు బిగించిన అభినయం). ఏది దైవమని తలుస్తారో దానికి అంటిపెట్టుకొనుట కాదు, ఏది దైవమనే అవగాహన ఏర్పడుతుందో దానికి కూడా కాదు.... అది ఒక తీవ్రమైన అభిలాష.... సాధ్యమైనంత నిజాయితీతో నిండిన అభిలాష; దానికి అంటిపెట్టుకొనుట.

CWM 11:20

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

ఆ సంకేతం ఏదైనా కానీ, నేను చింతించను, అయితే అది స్పష్టమైనది కావాలి.

CWM 13:56

ఇకపై అది ఒక సంభావ్యత కాదు, ఒక వాస్తవం

నాకు తెలుసు — మన నుండి ఆయన ఏమి ఆశిస్తున్నారో అది మనం తప్పక సాధించి తీరుతామని. ఇకపై అది ఒక సంభావ్యత కాదు, ఒక వాస్తవం. అయితే, అది సాధించడానికి అవసరమైన సమయం దీర్ఘమైనదా లేక కొంత మాత్రమేనా అనేది మన వ్యక్తిగత ప్రయత్నం, మనం కనబరచే ఏకాగ్రత, మన మా విషయానికిచ్చే ప్రాముఖ్యతను బట్టి వుంటుంది.

పరాకుగా నుండే పరిశీలకుడికి విషయాలు పూర్వం ఏ విధంగా నున్నాయో, ఆ విధంగానే వున్నట్లు కనిపించవచ్చు, కానీ ఏ విధంగా పరిశీలించాలో తెలిసిన వారికి, పైకి కనిపించేవాటిని చూసి మోసపోనివారికి విషయాలు సవ్యంగానే సాగుతున్నాయని తెలుస్తుంది. ప్రతి ఒక్కరు వారి వారి సమర్థత మేరకు వ్యవహరించాలి. అప్పుడు, బహుశా ముందస్తు ఫలితాలు అందరికీ అందటానికి సంవత్సరాలు పట్టకపోవచ్చు.

లోకంలోని అన్ని సంగతుల్లోనికి ఈ విషయం నీకు ఆసక్తిని రెకెత్తిస్తుందేమో నీకే తెలియాలి.

CWM 9:192

అవసరమైన తీవ్ర ఆకాంక్ష

ఈ పరివర్తన కోసం జీవించడం కన్నా విలువైనది ఈ లోకంలో మరొకటి లేదని, ఇది రేకెత్తించే తీవ్రమైన ఆసక్తిని మించినది మరొకటి లేదని దేహం తనంతట తాను గ్రహించగలిగే క్షణమొకటి వస్తుంది. అది దేహంలోని జీవకణాలన్నీ, అత్యంత కుతూహలంతో ఉవ్విళ్ళూరుతున్న దివ్యప్రకాశం అభివ్యక్తమవాలని మొరపెట్టుతున్నట్లుగా నుంటుంది. ఆ పరివర్తనలో అవి ఒక ప్రగాఢమైన ఆనందాన్ని పొందుతాయి, అది విజయవంతమై తీరుతుందని విశ్వసిస్తాయి.

నా ప్రయత్నమంతా ఈ తీవ్ర ఆకాంక్ష మీలో కలగాలనే ఆవశ్యకతను మీకు

తెలియజేయాలని. అది తెలుసుకుంటే, దానితో పోలిస్తే జీవితంలో మిగతావన్నీ చెల్లనివి, నిస్సారమైనవి, నిష్ప్రయోజనమైనవి, విలువు లేనివి అని అర్థమవుతుంది.

CWM 9:191

పరివర్తనకు దారి తీసే మూడు మార్గాలు

ఈ పరివర్తన సమస్య పరిష్కారానికి మూడు మార్గాలున్నాయని, మూడు విధాలుగా కార్యాచరణ గావించ వచ్చునని, సంపూర్ణ పరిష్కారానికి ఈ మూడు విధానాలను మేళవించాలని , నాకు మరింతగా స్పష్టమవుతున్నది. ఒకటి సహజం గానే అతి ముఖ్యమైనది 'ఆధ్యాత్మికం' అనబడే విధానం. అది దివ్యచేతనతో సంపర్కం — దివ్యప్రేమ, దివ్యచేతన, దివ్యశక్తి, అవును అదే, ఈ త్రివిధ లక్షణాల మేళవింపు: పరమోత్కృష్టమైన దివ్యప్రేమ, దివ్యచేతన, దివ్యశక్తితో సంప ర్కము, వాటితో తాదాత్మ్యము: భౌతిక కణాలన్నింటికీ ఆ 'తత్ ' ను అందుకోగల, దానిని అభివ్యక్తపరచగల, దానిగా నుండగల సమర్థతను సమకూర్చటం. అన్ని మార్గాలలోకి, ఇది అత్యంత శక్తివంతమైనది, అత్యావశ్యకమైనది.

ఒక రహస్య మార్గం కూడా వున్నది. అది నడుమ నుండే లోకాలన్నింటికి భాగస్వామ్యం కలిగిస్తుంది. అన్ని శక్తుల గురించి, అన్ని వ్యక్తిత్వాల గురించి, మధ్యనున్న అన్ని క్షేత్రాల గురించిన విషయ పరిజ్ఞానం ఈ మార్గంలో వాడ బడుతుంది. ఈ సందర్భంలోనే వ్యక్తి అతిమానసాని కున్న దివ్యలక్షణాలను ఉప యోగించుకుంటాడు. ఇది రెండవ మార్గం. శివ, కృష్ణ, శ్రీమాతల వ్యక్తిత్వాలు ఈ విధానంలో భాగాలు. ఇదీ గాక ఒక ఉన్నత మేధాసంబంధమైన విధానం వుంది. అది శాస్త్రీయ విధానాన్ని మించిన ఒక అతీతశక్తి ప్రయోగంతో సమస్యను దాని మూలం నుండి పరిష్కరించబూనుతుంది. అది కూడా తనదైన ప్రాముఖ్య తను కలిగి వుంటుంది. సమస్యను అన్ని కోణాలలో పరిశీలించి పరిష్కరించే దృష్టిలో ఈ విధానం ఉజ్జాయింపులకు తావివ్వకుండా సూటిగా కార్యాచరణ గావిస్తుంది.

ఈ మూడు విధానాలను జోడించినట్లయితే పరిష్కార ప్రక్రియ వేగం పుంజు కుంటుందనుట సుస్పష్టం.

మొదటి మార్గం పాటించకపోతే ఏదీ సాధ్యపడదు, అది లేకుండా మిగతావి కేవలం బూటకాలుగానే మిగిలిపోతాయి, ఎటూ దారితీయవు, అనిశ్చితంగా గిర గిరా తిరుగాడుట తప్ప. అలా గాకుండా మొదటి విధానానికి మిగతా రెండింటి తోడ్పాటును అందించినట్లయితే అప్పుడు కార్యాచరణ మరింత సూటిగా, కచ్చి తంగా, వేగంగా సాగ గలదని నా కనిపిస్తుంది.

CWM 11:60

విశ్వాసానికి గల శక్తి

మానవజాతి, మానవ చేతన యొక్క భాగము ఏదైతే అతిమానసంతో ఐక్యత చెంది తనకై తాను స్వేచ్ఛను పొందగల శక్తి కలిగి వుంటుందో అది సంపూర్ణంగా పరివర్తన చెందుతుంది. బాహ్యాకృతిలో ఇంత వరకు అభివ్యక్తం కానటువంటి ఒక భవిష్య వాస్తవికత వైపుగా ముందుకు అడుగేస్తుంది; మహా ప్రకృతికి, జంతు జాలానికి సహజమైన సాధారణ ప్రవృత్తికి దగ్గరగా నున్న భాగము మహా ప్రకృ తిలో పునర్లీనమై దానిలో పూర్తిగా ఇమిడిపోతుంది, కానీ మానవచేతనలోని కలు షితమైన భాగమేదైతే బుద్ధిని దుర్వినియోగం చేయుట ద్వారా దుశ్శీలతను అనుమతిస్తుందో దానికి ఉద్వాసన పలుకుతుంది. ఈ రకానికి చెందిన మానవజాతి ఒక ఫలవంతం కాని ప్రయత్న ఫలిత పార్శ్వము. అది పరిహరించబడాలి — ప్రపంచ చరిత్ర గమనంలో అర్థాంతరంగా అంతరించిపోయిన కొన్ని జీవరాశుల మాదిరిగా.

గతంలో కొందరు ప్రవక్తలకు ఇటువంటి అలౌకిక దర్శనం కలిగింది, కానీ సర్వ సాధారణంగా జరిగినట్లే, విషయాలు కలగూరగంపలా మిశ్రితమై వారికి కలిగిన అలౌకిక దర్శనంతో పాటు, ఈ భౌతిక ప్రపంచం రూపాంతరం చెందుటకు సమ్మతించే మానవజాతి వర్గాన్ని ఉద్ధరించడానికై రాబోతున్న అతిమానస ప్రపంచ దర్శనం కలుగ లేదు. అందువలన జన్మతః ఈ వక్రగతికి చెందిన మానవ చేతన వర్గానికి చెందినవారికి ఒక నమ్మకం కలిగించటం కోసం ఆ ప్రవక్తలు ఒక విశ్వాసం ద్వారా విమోచన లభ్యమౌతుందని బోధించారు: భౌతిక ప్రపంచంలో దైవం యొక్క త్యాగశీలతపై విశ్వాసముంచినవారు స్వయంచాలకంగా, కేవలం అంధవిశ్వాసంతోనే, అర్థం చేసుకోవలసిన అవసరం లేకుండా, తెలివితేటలు ఉప

యోగించకుండానే రక్షణ పొందుతారు. మరో ప్రపంచంలో ఆ ప్రవక్తలు అతి మానస ప్రపంచాన్ని దర్శించనూ లేదు, పైగా భౌతిక ప్రపంచంలో చోటు చేసు కొన్న మహోన్నతమైన త్యాగం చివరకు ఆ భౌతిక ప్రపంచంలోనే దైవం సంపూ ర్ణంగా అభివ్యక్తమవటానికి దోహదపడే ఆత్మవికాసాన్ని ఆటంకపరిచే శక్తుల నిర్మూ లన మవుతుందని గ్రహించలేదు.

CWM 9:300-01

అతిమానవులుగా శిక్షణ పొందుతున్నవారు

పాక్షికంగా అనుభవంలోకి వచ్చిన వాస్తవాలు లెక్కలేనన్ని వుంటాయి అనేది నిజం. ప్రతి ఒక్కరి శక్తి మేరకు వారు పరివర్తన చెందిన స్థాయి మారుతుంది. ఎంతో కొంత అతిమానవునిగా ఎదగటానికి ముందు అనేకమైన ప్రయత్నాలు, ప్రయోజనకరమైనవి, కానివి తప్పక జరుగుతాయి. ఇవి కూడా ఎంతో కొంత ఫలప్రదమైన ప్రయత్నాలన తగ్గవే.

తమ సాధారణ స్వభావాన్ని అధిగమించాలని శ్రమించేవారందరు, దివ్యమైన పరమ సత్యముతో సంపర్కం చెందుటకు ఉపకరించిన గాఢమైన అనుభవాన్ని భౌతికంగా పొందాలని ప్రయత్నించే వారందరు, లోకాతీతమైన లేక అత్యున్నత మైన లక్ష్యం దిశగా మరలడానికి బదులు స్వయంగా తమ అంతరంగంలో తాము సాధించిన చైతన్య మార్పిడిని భౌతికంగాను, బాహ్యస్థితిలోను సిద్ధింప చేయ ప్రయత్నించే వారందరు — వారంతా అతిమానవ శిక్షణను పొందుతున్న వారే. వారి ప్రయత్నాలు సఫలీకృతం కావటంలో లెక్కలేనన్ని వ్యత్యాసాలుం టాయి. సాధారణ మానవునిగా కొనసాగకూడదని, సాధారణ జీవితం గడప కూడ దని మనం ప్రయత్నించిన ప్రతిసారి, మన కదలికలలో, చర్యలలో, ప్రతిక్రియలలో దివ్యమైన పరమ సత్యాన్ని వ్యక్తపరచుటకు ప్రయత్నించిన ప్రతిసారి, సాధారణ అజ్ఞాన ప్రభావానికి లోబడుటకు బదులు పరమ సత్య నియంత్రణకు లోబడినపుడు, అలాంటి అన్ని సందర్భాలలో మనము అతిమానవులుగా శిక్షణ పొందుతున్న వారమే. మన ప్రయత్నాల సాఫల్యతను బట్టి కొద్దో గొప్పో యోగ్యతగల, ఎంతో కొంత పురోగతి సాధించిన అతిమానవ శిక్షణ పొందుతున్న వారమే.

CWM 9:411

మానసిక జిజ్ఞాస మాత్రమే సరిపోదు

...ఏది ఏమైనా, మాటలతో, భావాలతో యధాలాపంగా ఒక ఆటలా సాగే ఒక విధమైన మానసిక జిజ్ఞాసకు, జీవి యొక్క నిజమైన ఆకాంక్ష ఏదైతే వాస్తవంగా, కచ్చితంగా గణనీయమైనదో, అత్యావశ్యకమైనదో, అది తప్ప వేరొకటి లెక్కించ తగ్గది కాదో, ఆ ఆకాంక్షకు, ఆ ఆంతరిక ఇచ్ఛకూ మధ్య హస్తిమశకాంతరభేదం వున్నది. ఆ లక్షణాలున్నందు వల్లనే ఆ ఆకాంక్షకూ, ఆ ఆంతరిక ఇచ్ఛకు తప్ప వేరొకదానికి విలువ లేదు; అది తప్ప వేరొక్కటి లెక్కించ తగ్గది కాదు, దాని గురించి తప్ప ఉనికికి, మనుగడకు వేరొక కారణం లేదు. అయినప్పటికీ చర్మ చక్షువులకు అతిమానసం గోచరించాలని ఎవరైనా వాంఛిస్తే, అవసరమైనది అదే.

... అయినా కూడా, ఎంతో మోసపూరితమైన, అవాస్తవమైన, పురాతనమైన, పైకి మాత్రం కనిపించే విషయాలను మాత్రమే గమనించే అస్పష్టమైన, అనిశ్చితమైన దృష్టికి బదులు సాధారణమైన, కార్యోన్ముఖమైన చేతన, కొంత స్వయం నియంత్రణ, దేహాన్ని అదుపులో నుంచుకోగల శక్తి, విషయాలను గురించిన ప్రత్యక్ష జ్ఞానం, వాస్తవాన్ని గుర్తించగల శక్తి, విస్పష్టమైన దృష్టి, ఆంతరిక గ్రహణ శక్తి ఉన్నట్లయితే ఆ అనుభవం అతి త్వరలో కలిగే అవకాశ ముంటుంది, కాని అందుకు ఆ వ్యక్తి తనను తాను సిద్ధపరచుకోవాలి.

మనం పీల్చే గాలి ఎంతో ఉల్లాసవంతంగా నున్నది, జీవంతో తొణికిసలాడుతున్నది, మనకున్న శక్తి అపారమైనది, మన్నిక గలది అనే సామాన్య భావతరంగాలలో తేలిపోవడం బదులు, ఎల్లప్పుడూ ఒక గ్రుడ్డివాడిలా తడుముకునే బదులు, చేయవలసిందేమిటి అనే దానిపై ఒక స్పష్టమైన, నిశ్చయమైన, కచ్చితమైన, ఆంతరిక అవగాహన కలిగి వుండాలి. కావలసింది ఇది; అది కాదు.

ఎవరైనా ఈ లక్షణాలను వెంటనే అలవరచుకోగలరు — అందుకు అతడు సంసిద్ధమై వున్నట్లయితే!

CWM 8:204-06

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

అతిమానవుడవటానికి అభ్యర్థిత్వం

నీవు అతిమానవు డవటానికి అభ్యర్థివయితే, నీవు నీ అహంకారాన్ని లేకుండా చేసుకోవటానికి తీర్మానించుకోవాలి, దాన్ని దాటిపోవటానికి తీర్మానించుకోవాలి. నీవు దానిని నీతో ఉంచుకున్నంత కాలం, అతిమానసమనేది నీకు ఏదో తెలియనిది గాను, చేరలేనిదిగాను అవుతుంది.

కాని ప్రయత్నం ద్వారా, నియమావళి ననుసరించటం ద్వారా, పురోగమిస్తూ వశపరచుకోవటం ద్వారా, నీ అహంకారాన్ని నీవు అధిగమించి, దానిని దాటిపోతే, కనీసం కేవలం నీ అస్తిత్వంలోని అత్యల్పభాగంలోనైనా ఇది జరిగితే, ఎక్కడో ఒక చోట ఒక చిన్న కిటికీ తెరచుకోవటానికి అది పనిచేస్తుంది. జాగ్రత్తగా ఆ కిటికీలో నుంచి చూస్తే, నీవు అతిమానసాన్ని క్షణకాలం దర్శించగలవు. అది ఒక వాగ్దానం. నీవు దానిని ఆ క్షణకాలం చూసినప్పుడు, అది నీకు ఎంతో అందంగా కనపడుతుంది, తక్షణం నీవు మిగిలినదంతా వదిలించుకోవాలనుకుంటావు.... అహంకారానికి చెందినదానిని!

క్షణకాల అతిమానస దర్శనానికి, సమస్త అహంకారన్నుంచి పూర్తిగా తప్పకుండా విముక్తి నొందాలని నేను అనటం లేదని దయచేసి గుర్తు పెట్టుకోండి; అదే అయినట్లైతే, అప్పుడది ఏదో చాలా మట్టుకు అసాధ్యమైన కార్యమే అవుతుంది. లేదు, వాస్తవంగా కొద్దిగా ఎక్కడో ఒక చోట, నీ అస్తిత్వంలో కాస్త ఒక మూలలో, కనీసం కేవలం మనస్సులో కాస్త ఒక మూలలో అహంకారం నుంచి విముక్తి పొందడం అవుతుంది; అది మనస్సు, ప్రాణము కూడా అయితే, అది చాలా మంచి విషయం, కాని యాదృచ్ఛికంగా — ఓహ్! యాదృచ్ఛికంగా కాదు — పునః పునః చేసే ప్రయత్నాల ద్వారా నీ చైత్య అస్తిత్వంతో సంపర్కంలోకి వెడితే, అప్పుడు ద్వారం విశాలంగా తెరచుకుంటుంది. చైత్యం ద్వారా నీవు హఠాత్తుగా, అతిమానసం అంటే ఏమిటో, చాలా స్పష్టమైనటువంటి, అందమైనటువంటి దర్శనాన్ని పొందగలవు, కేవలం. దర్శనం మాత్రమే పొందగలుగుతావు, సాక్షాత్కారాన్ని కాదు. అది చాలా గొప్ప విషయం. కాని ఈ విధమైన అందమైన సాక్షాత్కారత కోసం పోకుండా కూడా, చైత్యసాక్షాత్కారం కోసం, నీవు నీ మనస్సులోని కొంత భాగాన్ని లేక ప్రాణికంలో కొంత భాగాన్ని విముక్తి

చేయడంలో సఫలీకృతుడవైతే, అది తలుపులో ఒక విధమైన రంధ్రాన్ని, తాళం చెవి పట్టే సందును చేస్తుంది; ఈ తాళంచెవి పట్టే సందులో నుంచి, నీవు క్షణకాలం దర్శనం పొందుతావు, వాస్తవంగా కొంచెం సేపు క్షణకాల దర్శనం మాత్రమే. అది అప్పటికే చాలా ఆకర్షణీయము, చాలా ఆసక్తిదాయకం.

CWM 3:242

మృదుత్వం, విస్తృతం గావించటం, పరిపూర్ణ సమత్వం

మొట్టమొదటగా, మానసిక దృక్పథం ప్రకారం నేను చెప్పిన స్థితి అక్కడ ఉండి తీరాలి.... పరిపూర్ణ సమత్వం. అది ఒక సంపూర్ణ స్థితి. నేను 1956 నుంచి, సంవత్సరాలుగా పరిశీలిస్తున్నాను, ఇటువంటి పరిపూర్ణ సమత్వంలో తప్ప ఏ అతిమానస ప్రకంపనా ప్రసరించ శక్యం కాదు. ఒక వేళ ఈ సమత్వానికి ఏమాత్రం తక్కువ వ్యతిరేకత ఉన్నా — యదార్థంలో ఎంత తక్కువ అహంకార గమనం ఉన్నా, అహంకారపూరితమైన ఇష్టాలు, అయిష్టాలూ ఉన్నా, అది రా బోదు, అది ప్రసరణం కాదు. అప్పటికే అది కావలసినంత అడ్డంకిని ఏర్పరిచిన దవుతుంది.

దీనితో పాటుగా సాక్షాత్కారం సంపూర్ణం కావటానికి రెండు నిబంధన లున్నాయి. అవి అంత తేలికగా సంపన్నం కావు. ఆ రెండు నిబంధనలు: మొద టిది, విస్తరించుకోగలిగిన సామర్థ్యం, విస్తృతపరచుకో గలిగినది, అదీ అపరిమి తంగా; దానిని ఎలా చెప్పవచ్చంటే, దానితో నీవు అతిమానస చైతన్య పరిమాణం వరకు నిన్ను నీవు విస్తృతపరచుకో గలవన్న మాట, అది సంపూర్ణత్వం. అతి మానస చైతన్యం, పరమేష్ఠి చైతన్యం, ఆయన సంపూర్ణత్వంలో — నేను "ఆయన పరిపూర్ణత్వం" లో అని చెప్పినప్పుడు, దానర్థం, నేను పరమేష్ఠిని, ఆయన మహా అభివ్యక్తతా దృక్పథాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని మాట్లాడుతున్నాను. సహజంగానే, ఉన్నతోన్నతమైన దృక్పథం నుంచి, అంతస్సార దృష్టిపథం నుంచి — మహా అభివ్యక్తతతలో దేని యొక్క అంతస్సారం అతిమానసం అవు తుందనేది — పరమేష్ఠితో సంపూర్ణమైన తాదాత్మ్యతా సామర్థ్యం తప్పక ఉండాలి, కేవలం ఆయన మహా అభివ్యక్తతా దృక్పథంలో మాత్రమే కాకుండా, ఆయన అచలమైన లేదా నిర్వాణం దృక్పథంలో కూడా, మహా అభివ్యక్తతకు

ఆవలగా — కాని దీనికి తోడుగా, ఒకరు తప్పక పరమేష్ఠి మహా పరిణామంతో తనను తాను తాదత్మ్యతను పొందగలగాలి. ఇది రెండు విషయాలను సూచిస్తుంది: మొదటగా ఉండవలసినది, ఒక విశాలత్వము, కనీసంగా అపరిమితమైనది, నేను చెప్పిన విధంగా, అదే సమయంలో పరమేష్ఠి మహా పరిణామంలో ఆయనను అనుసరించ గలగటానికి సంపూర్ణ మృదుత్వం కలిగి ఉండటం. ఏదో ఒక ప్రత్యేక క్షణమాత్రం ఒకరు విశ్వం ఎంత విశాలంగా ఉందో అంత విశాలంగా తప్పకుండా ఉండటమే కాకుండా, అనిశ్చితంగా, మహా పరిణామంలో ఉండాలి. ఇవి రెండు నిబంధనలు, అవి అక్కడ శక్తిమంతంగా తప్పక ఉండాలి.

CWM 10:111-17

పరిపూర్ణ సమతౌల్యము, సమర్పణముల ఆవశ్యకత

...అది ఎలా అనిపిస్తుందంటే, అత్యంత నిశ్చయాత్మకమైన, స్పష్టమైన విషయం, బహుశా మొదట అభివ్యక్తమయ్యేదొకటి ఉన్నది — బహుశా — అది మహదానంద, మహాసత్య దృక్పథాల కంటే ఎక్కువగా మహదాధిపత్యశక్తి దృక్పథం. పృధ్వి మీద ఒక నూతన జాతి స్థాపించబడాలంటే, అది మనుగడ సాగించాలంటే తప్పనిసరిగా మిగతా ప్రాపంచిక మూలకాల నుంచి రక్షింపబడాలి; ఆధిపత్యశక్తి యే రక్షణ — ఏదో కృతకమై బాహ్యంలోని అనృతమైనటువంటి ఆధిపత్య శక్తి కాదు, కాని నిజమైన బలశక్తి, గెలిచే మహదేచ్ఛ. కనుక అతిమానస కార్యాచరణ, సామరస్యత, ప్రకాశము, హర్షము, సౌందర్యముల పని కన్నా ముందే ఆధిపత్యశక్తిగా, రక్షణ నొసగేదానిగా పనిచేస్తుందని అనుకోవటం అసాధ్యమేమీ కాదు. సహజంగానే, ఈ ఆధిపత్య శక్తి పని నిజంగా ప్రభావవంతంగా ఉండాలంటే, అది దివ్యజ్ఞానం, దివ్యసత్యం, దివ్యప్రేమ, దివ్యసామరస్యతల మీద స్థాపించబడాలి; కాని ఇవి దర్శనీయంగా, కొద్ది కొద్దిగా అభివ్యక్త మవగలిగిన పరిస్థితి, ప్రభువు దివ్య ఇచ్ఛ, దివ్య ఆధిపత్య శక్తి చర్య ద్వారా భూమిక సిద్ధం చేయబడినప్పుడే ఉంటుంది.

కాని ఇవి కనీసంగానైనా సాధ్యపడాలంటే, అక్కడ తప్పక మొదటగా సంపూర్ణ సమతౌల్యం పునాదిగా ఉండాలి; ఆ సమతౌల్యం స్వార్థాహంకారమును సంపూర్ణంగా లేకుండా చేసినదై, పరమేష్ఠికి పరిపూర్ణ సమర్పణను, నిజమైన పవిత్రతను

కలిగించినదై యుండాలి: పరమేష్ఠితో తాదాత్మ్యత. ఈ పరిపూర్ణ సమతౌల్యం ఆధారంగా లేకుండా, అతిమానస ఆధిపత్య శక్తి ప్రమాదకరమైనది, ఒకరు ఏ విధంగానూ దానిని కోరకూడదు లేదా కిందికి లాగాలని అనుకోకూడదు, ఎందుకనగా కేవలం అణుమాత్ర పరిమాణంలోనైనా అది ఎంతో శక్తిమంతమై, ఎంతో అప్రతిహతమై, మొత్తం వ్యవస్థను అస్థిరపరచగలదు.

CWM 9:242

నిజమైన వైఖరి

ప్రశ్న: ప్రస్తుతం ఉండవలసిన నిజమైన వైఖరి, ఎంతగా పారదర్శకతతో నిష్కపటంగా ఉండగలమో అంతగా ఉండటానికి ప్రయత్నించటం కాదా?

సమా: పారదర్శకతతో నిష్కపటంగా, నూతన శక్తి గ్రాహ్యతతో ఉండటం.

అన్నింటినీ మించి, నమ్మకంతో ఉండటం. మహాపదార్థంలోని పెద్ద చిక్కు ఏమిటంటే భౌతిక చైతన్యం (అనగా మహాపదార్థంలోని మనస్సు) అనేక ఇక్కట్లు ఒత్తిడి మూలంగా రూపుదిద్దుకుంది — ఇబ్బందులు, ఆటంకాలు, కష్టాలు, సంఘర్షణలు. దానిని ఈ విధంగా చెప్పవచ్చు, అది వీటి మూలంగా "సాధించబడింది", దాని మీద అవి ఒక ముద్రను వదలిపెట్టాయి. చాలా మట్టుకు నిరాశావాదం, ఓటమినే పొందుతాననే నైరాశ్యత, అది కచ్చితంగా చాలా పెద్ద అడ్డంకి.

ఈ విషయంగా నేను నా పనిలో చాలా ఎరుకతో ఉన్నాను. అత్యంత భౌతిక చైతన్యం, అత్యంత భౌతిక మనస్సు, కొరడా దెబ్బల ద్వారా పనిచేయడానికి, ప్రయత్నం చేయడానికి, ముందుకు పోవడానికి అలవాటు పడింది; లేని యెడల అది తమస్సు. దాని తర్వాత, అది ఊహించేదంతా, ఎల్లప్పుడూ ఇక్కట్లనే, ప్రతికూలతనే ఫలితంగా కార్యక్రమం విపరీతంగా మందగిస్తుంది. చాలా నిర్దుష్టతతో, చాలా స్పష్టంగా, స్ఫుటంగా తరచు కలిగే అనుభవాలు అవసరమౌతాయి: దానిని ఒప్పించడానికి దాని అన్ని ఇబ్బందుల వెనుక, దాని అన్ని పరాజయాల వెనుక ఒక మహా విజయముంది. దాని అన్ని వ్యథలు, దాని బాధలు, దాని వ్యతిరేకతల వెనుక ఒక దివ్యానందం ఉంది. అన్ని ప్రయత్నాలలో దీని నొక్కదాన్ని మాత్రం చాలా తరచుగా పునః పునః చేయవలసి ఉంటుంది; మొత్తం కాలమంతా నీవు ఆగిపోవడానికో లేదా తొలగించడానికో, ఒక నిరాశను,

ఒక సందేహాన్ని, పూర్తిగా ఓటమితో కొట్టుమిట్టాడే ఒక ఊహను మార్పు చేయడానికో బద్ధుడవై యుంటావు.

CWM 11:1-2

పరిస్థితుల కంటె నిజమైన వైఖరి చాలా ముఖ్యమైనది

కచ్చితంగా మనిషి ఇతరుల యందు పరిపూర్ణత కోసం చూడకుండా సహజంగా తనను తాను పరిపూర్ణత నొందించుకోవడానికి మరలడమనేది అతడు ఒక పెద్ద అంగ వేయడమే అవుతుంది. ఈ విపర్యయం (వెనుకకు పూర్తిగా మరలడం) నిజమైన అభివృద్ధి కంతటికి అసలైన పునాది. మానవుని మొట్టమొదటి సహజ ప్రేరణ: "అది పరిస్థితుల తప్పు, మనుషుల తప్పు... తప్పు..., ఇది ఈ విధంగా ఉంది, అది ఆ విధంగా ఉంది, తరువాతది మరేదో విధంగా ఉంది...." ఇదే అనిశ్చితంగా సాగిపోతూ ఉంటుంది. మొదటి అడుగు, మొట్టమొదటి అడుగు వేస్తున్నప్పుడు చెప్పవలసినదిది: "నేను ఆ విధంగా ఉండవలసినట్లుగా ఉన్నట్లైతే లేక ఈ శరీరం అది ఉండవలసిన విధంగా ఉన్నట్లైతే సమస్తం పూర్తిగా దానికి సరిపోయినదవుతుంది." కాని నీవు పురోభివృద్ధి పొందాలంటే, నీవు మిగతావారి పురోభివృద్ధి కోసం నిరీక్షిస్తూ ఉండవలసినట్లైతే, నీవు పురోభివృద్ధిని పొందటానికి, అనిశ్చితంగా నిరీక్షించవలసి ఉంటుంది. అదే ప్రతిచోటా అందరికీ అందజేయవలసిన మొదటి విషయం. ఎప్పుడూ ఇతరుల మీద లేదా పరిస్థితుల మీద తప్పును రుద్దవద్దు. ఎందువల్లనంటే పరిస్థితు లెటువంటి వైనప్పటికీ, అవి ఎంత అధ్వాన్నంగా కనపడుతున్నప్పటికీ, నీవు నిజమైన వైఖరిని, నిజమైన చైతన్యాన్ని అట్టిపెట్టుకుంటే, నీ అంతరంగ పురోభివృద్ధికి వాటి ప్రాముఖ్యత ఏ మాత్రం ఉండదు, ఎటువంటి ప్రాముఖ్యతా ఉండదు — నేనిది చెప్పడమే కాకుండా, నేను దీనిలో మరణాన్ని కూడా చేరుస్తున్నాను.

వాస్తవానికి, అదే నేర్చుకోవలసిన మొదటి పాఠమనిపిస్తుంది.

శ్రీఅరవిందులు వ్రాశారు (నేను స్వేచ్ఛగా అనువాదం చేస్తాను), పాపం అనబడే భావం పురోగతిని శీఘ్రం చేయడానికి చొప్పించబడింది, తక్షణమే (శ్రీమాత నవ్వు) మనిషి పాపాన్ని ఇతరు లందరిలోనూ చూసాడు — అతడు దానిని తనలో ఎన్నడూ చూడలేదు.

నిజమైన వైఖరి ప్రతిదానిని మారుస్తుంది

ఒక స్థాయి వరకు కొన్ని ప్రకంపనల వైపు ఉండే వైఖరి నీకు పూర్తి హాయిని కలిగిస్తుంది లేదా నిన్ను పూర్తిగా వ్యాధికి లోను చేస్తుంది! ఉండే ప్రకంపన ఒకటే. విషయాలు అటువంటివి, తికమకపెట్టి విభ్రమం కలిగించే విషయాలు. ప్రతి నిమిషం, అది అంతే — ప్రతి నిమిషం, ప్రతిదానికీ.

ఇక్కడ చైతన్యం ఒక విధమైన వైఖరిని తీసుకుంటుంది, అప్పుడంతా ఆనందం, సామరస్యత; విషయం అదే విధంగా ఉంటుంది, కాని అప్పుడు (ఎడమ వైపు వంపిన సంజ్ఞ), చైతన్యం వైఖరిలో స్వల్పమార్పు, అప్పుడా విషయం చాలా మట్టుకు భరింపశక్యం కానిదవుతుంది! ఇటువంటి అనుభవాలు, ఎప్పుడూ... వాస్తవంగా మీకు చూపించడానికి ముఖ్యమైనది కేవలం ఒక్కటే ఉన్నది, చైతన్యం యొక్క వైఖరి: వ్యక్తిగత జీవికి ఉండే పాతవైఖరి (ముడుచుకున్న సంజ్ఞ), లేక ఈ విధంగా విస్తరించిన సంజ్ఞ అది తప్పకుండా (మనం అర్థం చేసుకోవటానికి మాటలలో) అహంకారం ఉనికిగాని లేక అహంకారం రద్దుగాని. అది అంతే. ఆ తర్వాత, నేను మునుపే చెప్పిన విధంగా, జీవితంలో చేసే పనుల కన్నింటికీ, సర్వ సాధారణమైన పనులలో సైతం, అహంకారం ఉనికి బాధపడితే గనక (కచ్చితంగా అదేమిటో మీకు తెలియజేయటానికి), వాస్తవానికది నీ ఆరోగ్యంలో అసమతౌల్యానికి దారి తీస్తుంది, దానికి కేవలం ఒక్కటే నివారణ మార్గం: అహంకారం అదృశ్యమైపోవడం, అదే సమయంలో రోగం సమస్తం అదశ్యమైపోతుంది. పూర్తిగా అప్రాముఖ్యమైనవిగా తలచే విషయాలు, పూర్తిగా... అది ప్రతి విషయానికీ, ప్రతి విషయానికీ, ఎల్లప్పుడూ, ఎల్లప్పుడూ, రాత్రి, పగలు.

CWM 11:219

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

అపజయ భయం, నిరాశావాదం పెద్ద ప్రతిబంధకం

వ్యక్తి చివరిదాకా ఉత్సాహంతో కొనసాగాలి, తట్టుకొని నిలవాలి, ఆ విధంగా ప్రభావితుడు కావాలి, సహనశక్తి తప్పక కలిగి వుండాలి. ఒక విషయంపై పూర్తి వ్యతిరేకత కలిగి వున్నప్పటికీ, బాధపడినప్పటికీ, దుఃఖపడినప్పటికీ (దైహికంగా అని నా భావము) అలిసిపోయినప్పటికీ నీవు పట్టు వదలకుండా కొనసాగాలి. సహనము, చెక్కుచెదరని విశ్వాసము, ఈ రెండూ నీ కుండవలసిన అత్యంత ఆవశ్యక లక్షణాలు. పట్టు వదలకుండా, ఉత్సాహం కోల్పోకుండా, సహనంతో ఉండాలి. కావలసింది అది. అన్నింటినీ మించి ప్రగాఢ విశ్వాసం కలిగి వుండాలి. భౌతిక పదార్థములో అన్నింటి కంటే పెద్ద అవరోధము భౌతిక చేతన (అనగా భౌతిక పదార్థంలోని మనస్సు) కష్టాలు, బాధలు, విఘ్నాలు, సంఘర్షణలు, దుష్కరమైన ప్రయాసలు, కఠినమైన ఒత్తిడులతో తయారవుతుంది. వీటన్నిటి ద్వారా తయారుచేయబడి నందువలన వాటి ప్రభావం దానిపై గట్టి ముద్రను వేసింది. చెడు జరుగుతుందనే భావన, ఓటమి భయము నిశ్చయముగా ఘనమైన ప్రతి బంధకము.

వీటిని గురించిన ఎరుక నా పనిలో ఉంది. అధికంగా భౌతికపరమైన చేతన, అధికంగా భౌతికపరమైన మనసు కొరడా దెబ్బలు తింటే తప్ప పనిచేయాడానికి, పురోగమించడానికి పూనుకోవు. అది అలవాటుగా మారింది. అదే తమస్సు. అది ఎప్పుడూ కష్టాలను, వ్యతిరేకతలను, ముందుగా వూహించుకున్నందున పురోగతి గమనాన్ని మందగింప చేస్తుంది. ఈ కష్టాల వెనుక దైవానుగ్రహ మున్నదని, అపజయాల వెనుక విజయ మున్నదని, ప్రతిబంధకాలు, బాధలు, వైరుధ్యాల వెనుక దివ్యానంద మొకటి వున్నదని నమ్మిక కుదరడానికి యధార్థమైన, దైహికమైన అనుభవాల అవసరముంది. అన్ని ప్రయత్నాలలోకి ఈ అనుభవమే తరచూ కలుగుతుండాలి. సర్వకాల సర్వావస్థల యందూ ఒక నిరాశావాదాన్ని, ఒక సందేహాన్ని, ఒక ఓటమి కలుగుతుందనే ఊహను కలుగకుండా చేయటానికి లేక దానిని మరో విధంగా మార్చటానికి, నీవు తోడ్పడాలి.

CWM 11:256-257

చెడు జరుగుతుందనే భావన అసురుని ఆయుధము వంటిది

దైవికమైన వాతావరణము ఏర్పడటానికి ఇష్టము లేనివారు, ఉద్దేశపూర్వకంగా ఆ వాతావరణం కోరే దైవాభిలాషులను నిరుత్సాహపరుస్తారు. మీరు నిశ్చయముగా వాటి మీద దృష్టి పెట్టకుండా నిర్లక్ష్యము చేయాలి. చెడు జరుగుతుందనే తలంపు అసురుడి ఆయుధము, అసుర ప్రవృత్తి; నేను ఏదైతే సాధ్యపడుతుంది అని గ్రహించానో, అది సఫలమైనట్లయితే అది ప్రతికూల శక్తులపై ఒక నిశ్చయమైన విజయమవుతుంది. సహజముగానే అసురుడు తన శక్తి కొలది తనను రక్షించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అసురుడెప్పుడూ అలానే వుంటాడు. నిరాశావాదం ఛాయామాత్రం కనిపించినా, అది ఆసురికమే అని గ్రహించాలి. అదే అతని గొప్ప ఆయుధం.

CWM 11:256-57

వ్యక్తి తప్పనిసరిగా గొప్ప సహనం కలిగి వుండాలి

మెరుపులా మెరిసి మాయమయ్యే అద్భుత అనుభవాని కంటే, చిరకాలం ఆ ప్రభావం కొనసాగటానికి నిజమైన పరివర్తన పరిణామం తోడ్పడు తుందని నా విశ్వాసము. అందుకు ప్రతి ఒక్కరూ తప్పనిసరిగా చాలా ఓరిమి కలిగి వుండాలి. చాలా నెమ్మదిగా, బరువుగా, పెడసరంగా వున్న చేతన ఏదైతే వేగంగా పురోగమించలేదో, పాతదానికే అంటిపెట్టుకొని వుంటుందో, దానికి నిజ మని తోచినదానికే కట్టుబడి వుంటుందో, ఆ నిజము ఎంతటి అల్పమైనదైనా దానిని వదలి కదలలేదో అటువంటి చేతనతో మనం వ్యవహరించాలి. అట్టి స్థితిని సరిచేయాలంటే అపారమైన ఓరిమి అవసరం, కావలసిందంతా పట్టు వదలకుండా అంటిపెట్టుకొని వుండటం, సహనంతో, ఓరిమితో వుండటం. శ్రీఅరవిందులు ఈ విషయాన్ని ఎన్నో మార్లు, ఎన్నో విధాలుగా చెప్పారు. ఓరిమితో వుండు, నీవు తప్పక గెలుస్తావు, సహించు, నీవు తప్పక జయిస్తావు. అపారమైన ఓరిమిగల వారినే విజయం వరిస్తుంది.

CWM 11:2-3

ముందు ఊహించుకునే అభిప్రాయలకు కట్టుబడకూడదు

పక్షపాత వైఖరి నవలంభించకుండా వుండటం ఉత్తమం. నైతికదృష్టితోనో లేక పురోగమన దృష్టితోనో ముందుగా ఊహించుకున్న అభిప్రాయాలకో సామాజిక, మానసకి సాంప్రదాయాలకో కట్టుబడకుండా వుండటం కన్నా మంచిది వేరొకటి లేదు.

ఆ మానసిక అవరోధాలను అధిగమించటంలో దశాబ్దాలు గడిపిన చాలామందిని నేనెరుగుదును. నిజంగా, నిరాడంబరంగా, నిష్కపటంగా, నాకేమి తెలియదు అనుకునే నిరాడంబరతతో వుంటూ, ఏది వచ్చినా దానిని స్వీకరించుటకు సంసిద్ధులై వున్నట్లయితే, ఏదో ఒకటి జరగవచ్చు. సహజంగానే అభివృద్ధి కోసం, జ్ఞానం కోసం, పరివర్తన కోసం, వీటన్నింటినీ మించి దివ్యప్రేమ, పరమ సత్యం గురించి ఒక తృష్ణ, ఒక తీవ్రవాంఛ కలుగుతుంది. ఆ వాంఛను నిలత్రొక్కుకుంటే, పురోగతి వేగవంతమవుతుంది, నిజంగా ఆ తీవ్ర వాంఛ అత్యావశ్యకమైనది.

మిగతావన్నీ ముఖ్యం కావు. దేన్ని పట్టుకోవాలో, దేన్ని స్వీకరించాలో, ఏ అనుభవం కావాలో, దేనిని ప్రేమించాలో, ఏ అలవాట్లను అనుసరించాలో, వేటిని అవసరాలని అనుకొని పట్టుక వ్రేలాడాలో తెలిసి ప్రపంచాన్ని యధాతథంగా పట్టుకుని వ్రేలాడుతారో, వారంతా వాటన్నింటినీ గురించిన అవగాహన తమ కున్నదనుకొని వాటికి బందీలవుతారు. వాటన్నింటినీ ఒకదాని తర్వాత ఒకదానిని ఒక పద్ధతి ప్రకారము వదిలించుకోవాలి. అనుబంధాలను తెంచుకోవాలి. దీన్ని వేలసార్లు చెప్పినా మనుష్యులు తిరిగిదాన్నే చేస్తున్నారు.... చాలా వాక్చాతుర్యముతో ఇతరులకు బోధించేవారు సైతం వాటిని పట్టుకు వ్రేలాడుతారు. వారి దృష్టికి, వారి అనుభవాలకు అభివృద్ధికై వారనుసరించే అలవాట్లకూ, అదొక్కటే మార్గమనుకొంటారు. బంధనాలు ఇక వద్దు. స్వేచ్ఛను పొందండి. ఎల్లవేళలా ప్రతిదానినీ మార్చుటకు సంసిద్ధులై వుండండి. ఒక్క విషయాన్ని తప్ప — ఆకాంక్షను, జిజ్ఞాసను.

'తత్' కోసం జిజ్ఞాస

నాకు బాగా అర్థమైన దేమిటంటే కొంతమంది మనుషులకు దైవిక భావన ఇష్టముండదు. వారు ఆ భావనను తక్షణమే దారుణమైన పాశ్చాత్య పెడదారులతో పోల్చి కలజేసి చూసుకోవడంతో వారి జీవితాలు కొంతవరకు సంక్లిష్టమవుతాయి. కాని మీకు అది అవసరము లేదు. ప్రతి ఒక్కరికి కావలసింది, అవసరమైనది దివ్యప్రేమ, కావలసింది అవసరమైనది పరమ సత్యము, మహోత్కృష్టమైన పరిపూర్ణత, అంతే చాలు. సూత్ర నియమాలు ఎంత తక్కువగానుంటే అంత మంచిది. కానీ ఆ 'తత్' మాత్రం అవసరం. అదొక్కటే తృప్తిని కలిగిస్తుంది వేరేది కాదు. దానితో ప్రగతిపథ గమనం ప్రారంభించు. నీ దారి నీదే. దారి ఏ దైనా పరవాలేదు. ఆధునిక అమెరికా యువత అనుసరించే మితిమీరిన అసంబ ద్ధమైన, విధానాలు కూడా అనుసరించవచ్చు. అది ముఖ్యం కాదు.

CWM 11:5-6

సంకటముల కంటే దైవానుగ్రహం గురించే ఆలోచించు

పనిచేస్తున్న దివ్యశక్తి ఎంత బలమైనదిగా ఎంత పట్టిన పట్టు విడవనిధిగా వుంటుందో, సహజముగా ప్రతిఘటన కూడా అంత తీవ్రంగా ప్రతిఘటిస్తుంది. దీనికి ప్రత్యామ్నాయముగా — నేను మీకు చెప్పేది అంత సంతోషముగా వుండదు — నీకు తటస్థించిన చిన్న బాధలతో, స్వల్ప అసౌకర్యాలతో, నీ వనుకునే పెద్ద అవలక్షణాలతో ప్రభావితుడవయ్యే బదులు. అన్నింటికీ అతీతమైన ఆవలి తీరము వైపు చూడటానికి ప్రయత్నించు. దైవశక్తి ఎంత శక్తివంతమైనది, భగవదనుగ్రహము ఎంత చురుకుగా పని చేస్తుంది, దైవ సహాయం ఎంత అపారంగా లభిస్తున్నది అని ఆలోచించు. ఒక్క మాటలో — నీ అహంకార భావనలు, స్వార్థ ప్రయోజనాలు తగ్గించుకుని వ్యక్తిగత విషయాలే కాకుండా ఇతర విషయాలను కూడా పట్టించుకున్నట్లయితే బహుశా మీ సమస్యల పట్ల అవగాహన సానుకూలముగా మారుతుంది.

మంచిది — ఇదే నేను మీకిచ్చే సలహా. మిగతా విషయాలు నేను మీకు

సూచించిన పరిష్కారాన్ని మీరు వినియోగించినప్పుడు మాట్లాడుతాను. మీ గురించి మీరు తీవ్రముగా విచారించకండి.

చివరకు బహుశా ఈ సమస్య మీకు ఆసక్తికరమైనది కావచ్చు కాని, నిస్సంందేహముగా ఇదొక్కటే అత్యంత ఆసక్తిదాయకమైనది కాదు!

CWM 8:218-20

నా కిప్పటికీ పాక్షికముగా అనుభవమైనదేమిటంటే. ఎవరైనా ఈ విధమైన ఆంతరిక సామరస్య స్థితిలో నిమగ్నులై దృష్టిని ఏమాత్రం శరీరం వైపు మళ్ళించ కుండా వున్నప్పుడు, దేహం చాలా బాగా పనిచేస్తుంది. అదేమిటంటే నీవు స్వయంగా నీ పైనే నీ ఏకాగ్రతను నిలుపుకున్నట్లయితే, అది సర్వాన్ని తలకిందులు చేసి చెడగొడుతుంది. దానిని నేను చాలా సార్లు గమనించాను, అనేక పర్యాయములు — వాస్తవానికి వ్యక్తి తనకు తానే రోగగ్రస్తుడిని చేసుకుంటాడు. అది సంకుచితమైన చేతన, విభాజిక భావన ఫలితం. ప్రతి చోటా దివ్యచేతన, దైవానుగ్రహం అంతా సవ్యంగా జరిగేటట్లుగా పని చేస్తుంటాయి. ఈ సంకుచిత చేతన మీ కొనసాగింపుతో మానసిక దౌర్బల్యం ఏర్పడి నందువలన అంతా అస్తవ్యస్తమవుతుంది. చాలా విచిత్రం!

అహం కేంద్రీకృతమైన మానసిక దౌర్బల్యము — దానినే శ్రీఅరవిందులు "వృద్ధ మానవుడు" అన్నారు. ఇది చాలా ఆసక్తికరం.

CWM 11:202-07

అనువాదం: జి.వి.యస్.వి.ప్రసాదరావు

వైఖరి మాత్రమే ప్రధానమైనది; ఫలితం ఎలా వున్నా సరే! (అట్లా అని ప్రతికూల పరిస్థితులు తప్పనిసరి అని కూడా నేను సూచించటం లేదు). వైఖరే ముఖ్యం. అవును. అంతే (శ్రీమాత చాచిన చేతులతో సంజ్ఞ చేస్తారు) నాకు తెలిసినంత వరకు, చాలా సందర్భాలలో దైవానికి సమర్పించుకోవటం అంటే దైవాన్ని పూర్తిగా విశ్వసించటమే అని నేననుకోను. నమ్మకం వేరు, సమర్పణ వేరు. దైవానికి నిన్ను నువ్వు సమర్పించుకున్నపుడు నువ్వేమి కోరుకుంటావంటే, "ఓ దేవా, నీవు నన్ను ఎంత బాధించినా, పరీక్షించినా నన్ను నీకే సమర్పించుకుం టాను" అంటావు. అందులో పూర్తిగా విశ్వాసరాహిత్యం ఉందిగా! ఇదేదో వింతగా వుంది కదూ! లొంగి వుండటం, విశ్వాసం కలిగి వుండటం ఒకటి కాజాలవు. విశ్వాసం ఒక భిన్నమైన, అచంచలమైన ఎరుక. దాన్ని ఏదీ కదిలించజాలదు. దివ్యచేతన వెలుగులో చూస్తే ఏదైతే పరిపూర్ణ ప్రశాంతతో దానినే మనంతట మనంకష్టాలుగా, బాధలుగా, దురవస్థలుగా మార్చుకుంటాం.

CWM 11:182

ప్రశాంతత అనేది ఒక కోశస్థ స్థితి

ఓపిక పట్టండి, నిశ్చలంగా వుండండి. అంతా ఇందులోనే వున్నది. ఇది ఒకే ఒక మార్గం అని నేను కూడా నమ్ముతున్నాను. ఇదే అంతర్గత ప్రశాంతత. భౌతికంలోని ఘర్షణలను నిలువరించాలంటే ఈ అంతర్గత ప్రశాంతత పరిపూర్ణ స్థాయిని చేరుకోవాలి. కొంతకాలంగా, — ప్రత్యేకంగా జనవరి మొదటి నుండి — అసురశక్తులు బాంబుల వర్షం కురిపిస్తున్నాయి. ఈ ఉధృతి మీకూ తెలుసు. అందువలన మీరంతా ఇలా వుండాలి. (శ్రీమాత స్థాణువులా, నిశ్చలంగా వుండిపోతారు). ఇంతే. భౌతికంగా మీరు చలించి, దేహాన్ని తప్పు పట్టకూడదు. దానికి వీలయినంత విశ్రాంతి, నిశ్చలత ఇవ్వాండి.

ఇది ఎవరికైనా సంభవించవచ్చు. అదే సమస్య. నేను చెప్పేది ఏంటంటే, "ఏమీ కాదు, కంగారు పడకండి; వీలైతే అందులో ఏదైనా మేలు దాగి వున్నదా అని ఆలోచించండి. అదే మీ నిరంతర ధ్యాస అయ్యేలా చూడండి. దానిలో

దాగివున్న ప్రశాంతతను అన్వేషించండి".

ఒక విధంగా నేను ఎల్లపుడూ మిమ్మల్ని ఈ ఆనందమయకోశంలోనే వుండ మంటాను. మనసు కోతిలాగా చంచలమైనది. అదే భౌతిక సంవేదనలకు కారణం. ఈ స్థితి నుండి కేవలము ప్రశాంతతత మాత్రమే మీకు విశ్రాంతి కలిగించగలదు.

భౌతిక మనస్సును రూపాంతరం చెందేలా చేయటంగాని, దానిని తిరస్కరించటంగాని తీవ్రంగా ప్రయత్నించకండి. దాని పని దాన్ని చెయ్యనివ్వండి, కాని అదే సమయంలో ప్రశాంతతను ఆహ్వానించండి. ప్రశాంతతలో జీవించండి. ఇది అర్థం చేసికోండి. ప్రశాంతతే; ప్రశాంతతే ఏకైక మార్గం!

CWM 11:13

దృఢమైన అభీష్టం వుండి తీరాలి

ఈ మార్గానికి సంకల్పమే బలమైన పునాది. పరిస్థితులతో బాటు వ్యక్తి కూడా మారాలి గదా! ఇందుకు చక్కని మార్గాలు అనేకం వున్నాయి. విజయానికి దారి తీసే ఏ మార్గమైనా ఉత్తమమైనదే!

ఉన్నదాంతో విసిగి, వేసారి మారాలనే ఇచ్ఛ కొందరికి జనిస్తే, మరి కొందరిలో ఆలాంటి స్థితి రాబోతుందన్న స్పృహ వలన మిగతావన్నిటినీ వదలి, రానున్న సుందర సత్యాన్ని ఆహ్వానించటానికి సంసిద్ధులౌతారు.

ఆ విధంగా ప్రతి ప్రగతిశీల కార్యక్రమానికీ బలమైన, అచంచలమైన ఇచ్ఛ ఉండితీరాలి. దానికి ప్రతిబంధకమైన వాటినన్నిటినీ సంతోషంగా విడిచిపెట్టాల్సిందే. ప్రగతిని అడ్డుకునేవాటినన్నీ దూరంగా తరిమివేయాలి. అవ్యక్తమైన భవిష్యత్ సత్యదర్శనాన్ని ఆహ్వానించటానికి మనం సిద్ధంగా వుండాలి. రానున్న సత్యచేతనను ఎవరూ ఆపలేరు. అది ఎలాగైనా ఆవిష్కరింపబడుతుంది. ప్రకృతి కూడా దాన్ని కాదనలేదు. అది రానున్న రోజు ఎంతో దూరంలో లేదు. అది ఇప్పుడిప్పుడే రూపుదిద్దుకుంటున్నది. పాత అలవాట్లను, బంధనాలను తెంపుకొని భావిలో అది రానున్నది, అది వచ్చేది ఏదో ఒకసారి కనపడి పోవటానికి కాదు; ఇక్కడ మన ప్రపంచంలో ఆచరణలోనికి రావాలనే అది వస్తున్నది.

మనిషి నిద్రాణస్థితిలో వున్నాడు; మరపు అతన్ని ఆవహించింది. జీవితాన్ని ఒక ఆటగా భావిస్తున్నాడు. ఏదో మాంద్యం అతనిని కప్పివేసింది. కానీ, బాగా

గుర్తుంచుకోండి: మనం ఒక నూతన శకాన్ని ఆవిష్కరింపనున్నాము. అదృష్టం మనల్ని వరించబోతున్నది. అపురూపమైన నూతన యుగంలోకి మానవాళి అడు గిడబోతున్నది. మన పయనాన్ని నిరోధించి అడ్డుకునేదాన్ని ఏదైనా మనం అవ లీలగా దాటిపోవాలి.

ఈ నిజాన్ని ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోవటమే మన కర్తవ్యం. ఈ క్షణమే అది మన ముందు గోచరించకపోయినా, ఆ నమ్మకం మనలను వీడకూడదు. దానిని పదే పదే జ్ఞప్తిలోనికి తెచ్చుకోవాలి. ఆ భావనలోనే నిద్రించాలి. ఆ భావనలోనే మేల్కొనాలి.

ఈ నేపథ్యంలోనే మన కార్యక్రమాలన్నీ రూపొందించుకోవాలి. ఒక నూతన ప్రపంచం ఆవిర్భవించ నున్నదనీ, దాన్ని మనమంతా దర్శించగలమనీ విశ్వసిం చాలి. మనమంతా అందులో భాగస్వాములు అవుతాము; అందులో చక్కగా ఇమిడిపోతాము. అలాంటి మహత్తర అవకాశం కోసం దేన్ని వదలుకోవటానికైనా మనం సిద్ధపడాలి.

CWM 9:157-160

నిరంతర ఆరాటము, విస్తృతి చాల అవసరము

అతిమానస జీవిగా మనగలగాలంటే, అలాంటి ప్రపంచంలో జీవించాలంటే మన చేతన విశాలంగా ఎదగాలి. వ్యక్తిగతంగా కూడా మనం ముందుకు పోవాలి. ఇది ఒక్క అదటున జరిగేది కాదు. కొంచెం కొంచెంగా ప్రారంభించి, తరువాత వెనుదిరిగి మరచిపోయేది కాదు. నిరంతర భావన, నిరంతర సంకల్పము, నిరం తర చింతన దానికి ఆయువుపట్టు.

ఏదో కాసేపు "అతిమానస చేతన" అనేది ఒకటి వుందనీ, అది భూవాతా వరణం లోనికి వస్తే అంతా మంచిగా వుంటుందనీ అనుకుంటే చాలదు. ఆ కొద్ది క్షణాలు గడచిపోగానే మళ్ళీ మామూలు జీవితం మామూలుగానే సాగిపోతే ఆ దివ్యచేతన రానేరాదు; వచ్చినా నీపై ఏ ప్రభావం చూపదు. ఈ విషయంలో శ్రీఅరవిందులు చాలా స్పష్టంగా చెప్పారు కూడా: "రాబోయేది నీ వనుకోవటం వల్ల వచ్చేది కాదు; అది భగవత్సంకల్పం..." నా వలన అది రాదు అని నిరుత్సా హపడ వద్దు కూడా. అసలు నీ అభిప్రాయం ఏమిటని ఎవరడిగారు? నీకు తగినంత

ఆకాంక్ష వుండాలి, అంతే; నీవు దానిని అంటిపెట్టుకొని వుండి, చేతనను వీలయినంత విస్తృతం చేసుకోవాలి. నిజం చెప్పాలంటే ప్రతివాడు సంకుచితమైన మనస్సుతో కుచించుకుపోయి అతిచేతన హృదయంలో కాలూనటానికి కూడా చోటు లేనట్లుగా తయారైనారు. మీ మనసులు ఎంతో చిన్నవైపోతున్నాయి. ప్రాపంచిక విషయాలతోనే అవి నిండి యున్నాయి. అలాంటప్పుడు అతిమానస చేతన మీ హృదయాలలో ఎలా ప్రవేశించగలదు? హృదయాలు విశాలమైతేగాని అతిమానసచేతన మీలో ప్రవేశించదు. దీనితో పాటు మీలో తీవ్రమైన ఆకాంక్ష కూడా వుండాలి. ఉన్నదాంతో, తెలిసినదాంతోగాని, సాధించినదానితోగాని సరి పెట్టుకుందాములే అనే తృప్తి ఒకటే చాలదు. ఇంకా సాధించాలని బలమైన ఆకాంక్ష వుంటేనే అసలైన 'సత్యచేతన' విశ్వమానవ కళ్యాణానికి సిద్ధపడుతుంది. అచంచలమైన విశ్వాసం బలీయంగా వుండాలి.

CWM 8:204-06

సాధించాలనే తృష్ణ

రానున్న నూతన జాతి ఆవిర్భావానికి స్వాగతం పలకాలనే కోరిక చిన్నపిల్లల్లోనే అధికంగా ఉంటుందని నా నమ్మకం. పెద్దవాళ్ళు వాళ్ళలా వుండలేరు. ఇక్కడకు వచ్చిన వారి విషయంలో వారంతా 'పూర్తి' స్వేచ్ఛను అనుభవించేలా చూడటం నాకు తలకు మించిన భారం అవుతున్నది.

"ఈ ప్రపంచం సువిశాలమైనది. మీకు ఎక్కడైనా చోటు వుంటుందని" నేను పదే పదే చెబుతున్నాను. కాని వాళ్ళకు ఆకాంక్షగాని, ఆత్మవిశ్వాసంగాని ఉంటేనే గదా!

మీకు అర్థమైందనుకుంటాను. నిజంగా వాళ్ళంతా ఒక విధంగా వృద్ధులే! నేనే యవ్వనోత్సాహంతో వుంటున్నాను. ఈ అవేదన, ఈ కాంక్షలే మనలను ముందుకు లంఘింపచేసే శక్తి. ఇప్పుడున్న అల్పమైన ఆరాటాలు, సంతృప్తి మనలను ఏమాత్రం ముందుకు నడిపించలేవు. చివరకు అవి మనలను లోగొని హరిస్తాయి. అంతే!

జరుగనివాటికి ప్రచారం ఎక్కువ. అదొక విధమైన ప్రదర్శనగా మారింది. కాని ఆకాంక్ష మాత్రం చాలమందిలో జ్వలించటం లేదు. (శ్రీమాత అడ్డంగా

తల ఊపుతారు) వాళ్ళ సుఖాలు వాళ్ళకు చాలు. ఇక వాళ్ళు ఏమైనా చేయ వచ్చు. కాని అసలు సత్యం ఏమిటంటే వ్యక్తికి సాధించాలని తపన ఉన్నప్పుడే నూతన శకారంభం జరుగుతుంది. తాను విజేతను అనే భావం అతనిలో జనిం చాలి. ఇదే అసలు విషయం

CWM 11:251-252

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు

లాగవద్దు, స్వయంగా సమర్పించుకోవాలి

నేను దీని గురించి మీతో చర్చిస్తున్నాను కనుక మీకొక విషయం సిఫారసు చేయాలనుకుంటున్నాను. మీ ప్రగతి కామనతో, మీ సిద్ధి కొరకై ఆకాంక్షతో మీరు శక్తులను మీ వైపు లాగకుండా జాగ్రత్త వహించండి. ఒక స్థిరమైన నిస్వార్థ చింతనతో సాధించగలిగినంత నిష్పాక్షిక దృష్టిని అలవరచుకొని మిమ్ములను మీరు అర్పించుకోండి, తెరిచి వుంచుకోండి. మీ గ్రహణశక్తిని అమితంగా పెంచు కోండి, కానీ ఆ దివ్యశక్తిని మీ వైపు లాగటానికి ప్రయత్నించకండి, ఎందుకంటే అలా లాక్కోవాలనుకోవటం చాలా ప్రమాదకరమైన అహంకారం. మీరు ఆకాంక్షిం చవచ్చు, మిమ్ములను మీరు తెరిచి ఉంచుకోవచ్చు, సమర్పించుకోవచ్చు, కానీ స్వీకరించాలని ప్రయత్నించ వద్దు. విషయాలు పెడదారి పట్టినప్పుడు లోకులు దివ్యశక్తిని దూషిస్తారు. కాని అందుకు బాధ్యత దివ్యశక్తిది కాదు; అది పాత్రగా నున్న మీ యొక్క అత్యాశ, అహంకారం, అజ్ఞానం, బలహీనతలే.

ఫలాపేక్ష లేకుండా మిమ్మల్ని మీరు ఉదారంగా సమర్పణ చేసుకోండి. అప్పుడు, ఒక లోతైన పరిశీలనా దృష్టితో మీకు ఎపుడూ ఎటువంటి హాని జరగదు. అదే మీరు తీసుకోవాలని ప్రయత్నించినపుడు అగాధపు అంచుల వద్ద ఉంటారు.

నివేదన — అణచకుండా నయం చేసే మార్గం

ప్రశ్న: అణచకుండా నయం చేయటానికి మార్గం ఉందా? ఎందుకంటే కచ్చితంగా

దివ్యకాంతి మామూలుగా ప్రసరింప బడుతుంది, తత్ఫలితంగా దోషాలు భూస్థాపితమౌతాయి.

సమా: అవును, అది సాధారణంగా జరిగేది. అందుకు వ్యతిరేకంగా జరగాలి. దానిని భూస్థాపితం చేయడానికి బదులు నివేదన చెయ్యాలి. ఆ సమస్యను, దోషాన్ని వెలుగులోనికి తేవాలి. సాధారణంగా అది అందుకు గిలగిలా కొట్టుకుంటుంది, నిరాకరిస్తుంది! కానీ (శ్రీమాత నవ్వుతారు) అది ఒక్కటే మార్గం. అందు వలననే ఈ దివ్యచైతన్యం అంత అపురూపమయినది. అణచివేయాలనేది మంచి చెడులనే అభిప్రాయం వలన వస్తుంది. చెడు అనుకొనేదాని పట్ల ఒక విధమైన నిరసన, అవమానకరంగా భావించటం. మీరు దానిని తిరస్కరిస్తారు. (అసహ్యపడినట్లు అభినయం.) దానిని చూడాలనుకోరు, అది ఉండకూడదనుకుంటారు. ప్రథమంగా తెలుసుకోవలసిన దేమిటంటే మన చేతనలో బలహీనతే ఈ విభజన చేస్తుంది. అక్కడొక దివ్యచైతన్యం ఉంది (ఇప్పుడు నాకు రూఢి అయింది) అందులో యివేమీ లేవు. అక్కడ మనం 'చెడు' అని దేనిని అంటామో, 'మంచి' అని అనేది కూడా అంతే అవసరం. మీ స్పందనలను, భావనలను, కార్యకలాపాలను ఆ దివ్యవెలుగులో ఉంచినపుడు, అది వాటిని నయం చేస్తుంది. ఏదో నాశనం చేయవలసినదానిలా తిరస్కరించటమో, అణచివేయటమో చేయకుండా (అది నాశనం చేయబడదు!) దానిని ఆ దివ్య చైతన్యపు వెలుగులో ఉంచాలి. దీని వలన నాకు చాలా రోజులపాటు ఒక ఆసక్తికరమయిన అనుభవం కలిగింది. మనం సమ్మతించని, మనలో అసంతులతని కలిగించే కొన్ని విషయాలను మన నుంచి దూరంగా విసిరివెయ్యాలనుకోవడం బదులు వాటిని అంగీకరించి, మనలో ఒక అంశంగా భావించి (శ్రీమాత తన చేతులను తెరుస్తారు) వాటిని పైకి నివేదించండి. వాటికి నివేదించబడటం యిష్టం ఉండదు, కాని అందుకు వాటిని ఒత్తిడి చేసే మార్గం ఒకటుంది. మనలో నిరసన సన్నగిల్లిన మేరకు వాటిలో నిరోధం కూడా అంతగా తగ్గిపోతుంది. మనలో నిరసన స్థానే ఉన్నతమయిన అవగాహన ఏర్పరచుకున్నప్పుడు మనం గెలుస్తాం. అది మరింత సులభతరం.

నేను దానిని విశ్వసిస్తాను. మనల్ని క్రిందకు లాగే అన్ని చలనాలనూ ఉన్నతమయిన అవగాహనకు అనుసంధించాలి.

CWM 11:212

సద్గుణము యొక్క సమస్య

సద్గుణ మనేది జీవితంలో చెడు అనిపించినదానిని తొలగించటంలో సమయ మంతా వెచ్చిస్తుంది. ప్రపంచ దేశాలన్నింటి సద్గుణాలను ఒక చోట చేర్చితే, మనుగడలో చాలా కొద్ది విషయాలు మాత్రమే మిగులుతాయి.

సద్గుణం పరిపూర్ణతను కోరుతుంది. కానీ పరిపూర్ణత అంటే సర్వసమగ్ర సంపూర్ణస్థితి. అందువలన ఈ రెండు పరస్పర విరుద్ధాలు. సద్గుణం అనేది తొలగి స్తుంది, తగ్గిస్తుంది, పరిమితం చేస్తుంది. పరిపూర్ణత అనేది అన్నిటినీ అంగీకరి స్తుంది. దేనినీ తిరస్కరించదు, కానీ ప్రతిదానిని దాని సరైన స్థానంలో ఉంచు తుంది. కనుక ఈ రెండు ఏకీభవించవనేది విదితమే.

జీవితాన్ని గంభీరమైనదిగా భావించటంలో సాధారణంగా రెండు మార్గా లున్నాయి. మొదటిది ఏమాత్రం ప్రాధాన్యత లేని వాటికి ప్రాధాన్యత నివ్వటం, రెండవది జీవితాన్ని పవిత్రమూ, ఉండదగిన వనుకున్నా కొన్ని సద్గుణాలకు కుదిం చుకోవటం. ఉదాహరణకు శ్రీఅరవిందులు ఇక్కడ విజ్ఞత గల, లేక నైష్టికులైనవారిని గురించి మాట్లాడుతారు. ఈ సద్గుణం వారిలో పొడిగా, నిస్తేజంగా, ఆర్ధతారహి తంగా, ఉగ్రంగా మారి — స్వతంత్రంగా, సంతోషంగా, ఆనందంగా ఉన్న అన్నిటిలో తప్పు లెన్నుతూ ఉంటుంది.

CWM 11:155

జీవితాన్ని పరిపూర్ణం గావించే ఒకే ఒక మార్గం

జీవితాన్ని పరిపూర్ణం గావించే ఒకే ఒక మార్గం — నా దృష్టిలో ఈ పృథ్విపై జీవితాన్ని అని — అందుకు తగినంత ఎత్తు నుండి దానిని, కేవలం వర్తమాన సంపూర్ణస్థితిలోనే కాక, భూత, వర్తమాన, భవిష్యత్ కాలాల మొత్తంలోనూ చూడాలి. అది ఏమై ఉండినది, ప్రస్తుత మేమిటి, భవష్యత్తులో ఎలా ఉండ బోతుంది? — అన్నీ ఒకేసారి చూడగలిగి ఉండాలి. ఎందుకంటే ప్రతిదానిని దాని నిర్ణీత స్థానంలో నుంచడానికి అదొకటే మార్గం. దేనినీ తీసివేయలేము. ఏదీ తీసివేయకూడదు కాని ప్రతీదీ దాని నిర్ణీత స్థానంలో, తక్కువవాటితో పూర్తి సామరస్యంగా ఉండాలి. అపుడు ఎంతో 'చెడ్డ'గా, ఎంతో 'దోషభూయిష్టం' గా,

ఎంతో 'అనంగీకార' మైనదిగా నైష్టికాచార సంపన్నులకు కనిపించేవన్నీ సమగ్ర దివ్యజీవనంలో అనందాతిశయమైనవ, స్వేచ్ఛాయుతమైన కదలికలు అవుతాయి.

అనంతమైన తన ఉనికిని తానే అవలోకించుటలో అపారమైన ఆనందం పొందే పరాత్పరుని అద్భుతమయిన హర్షాతిరేక ఆహ్లాదభరిత స్థితిని తెలుసు కొనుటకు, అర్థం చేసుకొనుటకు, అనుభూతి పొందుటకు, దానిని జీవితంలో అనుభ వించుటకు మనలను ఏదీ ఆపలేదు. ఈ ఆనందం, అద్భుతమైన దరహాసం అన్ని చీకట్లనీ, అన్ని బాధలనీ, అన్ని వ్యధలనూ కరిగించి వేస్తుంది. మీరు తగినంతగా మీ అంతరాల లోతులకి వెళ్ళినపుడు ఆ అంతరంగ సూర్యుడు దర్శన మిస్తాడు. మిమ్మల్ని ఆ వెలుగు వెల్లువలో ముంచెత్తుతాడు. అక్కడ ఏ నీడలూ, బాధలూ లేని సామరస్యమయిన, తేజోమయమయిన రవిభాసిత నవ్వుల వెల్లువ ఉంటుంది. నిజానికి అమితమయిన కష్టాలు, అనంతమయిన దుఃఖాలను, అధిక మయిన శారీరక బాధలను — మీరు ఆ దృష్టితో చూసినట్లయితే, ఆ స్థాయి నుండి — ఆ కష్టం యొక్క అవాస్తవికతను, ఆ విచారం యొక్క అవాస్తవి కతను, ఆ బాధ యొక్క అవాస్తవికతను చూడగలుగుతారు. అక్కడ కేవలం సంతోషమయమూ, తేజోమయమయిన ప్రకంపన మాత్రమే ఉంటుంది. నిజానికి కష్టాలను కరిగించివేయటానికి, దుఃఖాలను అధిగమించటానిక, బాధను తొలగించ టానికి యిది చాలా శక్తివంతమయిన మార్గం. మొదటి రెండూ సాపేక్షంగా సుల భతరమైనవి — సాపేక్షంగా అని అన్నాను — చివరిది అధిక కష్టతరం ఎందుకంటే మనం దేహాన్ని దైహికమయిన అనుభూతలను ఎంతో రాశీభుతమైనదిగా, తిరుగు లేనిదిగా భావించే అలవాటును కలిగి ఉన్నాము. కానీ అది కూడా మిగిలినవాటి వంటిదే. ఎందుకంటే మనం మన శరీరాన్ని ఒక అస్థిరమైనదానిగా, మృదువైనదిగా, అనిశ్చితమైనదిగా, కావలసిన రీతిలో మలచబడగలదిగా భావించుటకు అలవాటు పడలేదు. అంధకారాన్నంతటినీ, కష్టాల నన్నిటినీ, విభేదాలన్నిటినీ, అసమత లన్నిటినీ — రోదించి, గోల చేసి, గీ పెట్టే అన్నింటినీ కరిగించే జ్యోతిర్మయ దర హాసాన్ని మనం అందులోకి కొనితెచ్చుకోవటం యింకా నేర్చుకోలేదు కనుక.

CWM 10:155

దేనినయినా నిరోధించినపుడు అది మరింత బలోపేతమవటం చూశాను. అంతా సాఫీగా సాగిపోతున్నదనే భావన ఉన్నప్పుడు దెబ్బలు తిన్న అనుభూతి వుండదు. అది ఈ గీరుకున్న చిన్నగాటు లాంటిదే. (శ్రీమాత తన మోచేతిని చూపిస్తారు), ప్రతికూల పరిస్థితు లెదురైనప్పుడు, నీవు పెంకెతనంగా ప్రవర్తిస్తే దెబ్బ తింటావు. అది ఎలా గుంటుందంటే, ఎలా కింద పడాలో తెలిసిన వ్యక్తులకు క్రింద పడినా ఏమీ విరగవు: అదే ఎలా పడాలో తెలియని వ్యక్తి కొద్దిగా పడినప్ప టికీ, ఏదో ఒకటి విరగ్గొట్టుకుంటాడు. ఇది కూడా అలాంటిదే. ఎలా పరిపూర్ణమైన ఐక్యతా భావన కలిగి వుండాలో మనిషి నేర్చుకోవాలి. సరిచేయాలనుకోవటం. తిన్నగా తీర్చి దిద్దాలనుకొనటం కూడా ప్రతిఘటించటమే అవుతుంది.

నీవు అన్నట్లుగా ఈ దండయాత్ర కొనసాగితే ఏమి జరుగుతుంది? అది చాలా సరదాగా ఉంటుంది. చూద్దాం (శ్రీమాత నవ్వుతారు). మిగిలినవాళ్ళు యిదే స్థితిలో ఉండరు కనుక వాళ్ళకి బహుశా విసుగనిపించవచ్చు. కాని దానికి నేనేం చెయ్యలేను (శ్రీమాత మళ్ళీ నవ్వుతారు) ఎప్పుడూ నవ్వుతూ ఉండాలి. ఎల్లప్పూడూ భగవంతుడు నవ్వుతాడు. ఆయన నవ్వుతూనే ఉంటాడు. ఆయన నవ్వు ఎంతో బాగుంటుంది. చాలా అందంగా ప్రేమతో నిండి ఉంటుంది. అది మిమ్మల్ని అసాధారణమయిన మాధుర్యంతో చుట్టివేస్తుంది. మనుషులు దీనిని కూడా వికృతపరిచారు, అన్నిటినీ వికృతపరిచారు.

CWM 11: 56

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

దివ్యహాస సూర్యుడు

దివ్యహాస సూర్యుడు అన్నిటి మధ్య ఉన్నాడు, అన్నిటి సత్యంలో దానిని చూచుట, అనుభూతి చెందుట, జీవించుట నేర్చుకోవాలి మనమంతా. దాని కొరకు ప్రతి విషయంలో గంభీరంగా, పట్టుదలగా ఉండే మనుషులను తప్పించు కోవాలి. చాలా విసిగించే మనుషులు వాళ్ళు. ఎప్పుడైనా వాతావరణం గంభీ రంగా మారిన వెంటనే ఏదో ఒక తప్పు జరిగిందని బావించే ప్రభావ మున్న దని, ఒక పాత అలవాటు పునరుద్ధరింపబడడానికి ప్రయత్నిస్తున్నదని, దానిని అనుమతించకూడదని నిశ్చయించుకోవచ్చు.

తప్పు చేసాననే భావన, పాడు చేసాననే పశ్చాత్తాపం, తగినవాడను కాననే భావన — ఓహ్! మరో కాలానికి, ఒక చీకటి కాలానికి చెందిన వనిపిస్తోంది నాకు.

కాలంలో నిలిచి ఉండేవి, పట్టుకు వ్రేలాడేవి, ఓర్పుతో ఉండేవి, చిన్నా పెద్దగా విభజించే అలవాటు, పవిత్రమైనవిగా అపవిత్రమైనవిగా విభజించే అలవాటు — ఇటువంటి అల్పమైన విషయాలు ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలకు పునాదులెలా అవుతా యని ప్రశ్నించేవారుంటారు. ఆధ్యాత్మిక జీవితం గడుపుతున్నామని చెప్పుకునే వాళ్ళు ప్రశ్నిస్తారు.

అయినప్పటికీ, ఇది ఒక క్రమక్రమంగా, భౌతికంగా రాశీభూతమైన యదార్థంగా రూపుదిద్దుకుంటున్నది. ఇక్కడ భగవంతుడు కొన్ని విషయాలలో ఉన్నాడు, కొన్నిటిలో లేడు అనేదేమీ లేదు. భగవంతు డెప్పుడూ, అన్ని విషయాలలోను ఉన్నాడు. అతడు దేనినీ తీవ్రంగా పరిగణించడు, ప్రతిదీ వినోదిస్తాడు. నీతో ఆడుతాడు, అతనితో ఆడడం నీకు తెలిస్తే. అతి చిన్న విషయాలతో కూడా ఆడు కుంటాడు. కొన్ని టేబులుపై పెట్టాలా? (ఆడుకుందుకు) వాటిని ఎలా అమర్చాలో ఆలోచించ నక్కరలేదు. కొన్ని ఒక వైపు, మరికొన్ని వేరొక వైపు, దానినలా ఉంచు, దీనినిలా వుంచు, మరోసారి మరోలా, ఎంత మంచి ఆట. దైవంతో ఎలా ఆడాలో, నవ్వాలో, నేర్చుకుందాం.

CWM 10:156

మీరు అర్థం చేసుకోవాలి. ఒకే ఒక పద్ధతి, పరిష్కారం ఉన్నది. మీలో 'అహం' (నేను అనే భావన) పోవాలి. అదే అంతా — 'నేను' కు బదులుగా ఏమీ లేకుండుట — చదునుగా, విశాలంగా, నునుపుగా ఉంటుంది. (అభినయంతో చూపుతారు) అటువంటిది ఏదో మాటలలో చెప్పలేము, కాని అది ఒక స్థిరమైన అనుభూతి. "మీరు ఏది సంకల్పిస్తారో అదే, మీరు సంకల్పించినట్లుగానే". మాటలు చాలవు. ఒక ఎరుకతో కూడిన సంవేదన — విశాలత్వం, ఒక స్పష్టమైన అనుభవం. ఈ శరీరం లేదని, దానిని ఉపయోగిస్తారు మాత్రమేనని — 'తత్' అనుభూతి. ఉన్నది ఒకే తత్ — అదే వత్తిడిని కలుగచేస్తుంది (అభినయం). దాని అనుభూతి చెందుతావు, ఈ దివ్య అపారత యొక్క ఎరుక, చివరకు అది చూస్తావు. ప్రతిబింబాలు కావవి స్పష్టమైన అనుభూతినిచ్చే దృశ్యం — ఈ విశాల (అనంత) శక్తి యొక్క దృశ్యం. నిన్ను అదిమే విశాల స్పందనలు, దానిచే అదమబడుచున్న ఈ ప్రపంచం, దానిచే తెర తీయబడి, విశాలమౌతున్నదానిని (ప్రపంచాన్ని) చూస్తావు. నిజంగా చాలా ఆసక్తిదాయకంగా ఉంటుంది.

ఇదొకటే పరిష్కారం, ఇతరమైనదేదీ లేదు. మిగిలినవన్నీ ఆకాంక్షలు, భావనలు, ప్రతీక్షణలు. అది ఇంకా అతిమానవమే, అతిమానసం కాదు.

అది ఒక ఉన్నతతర మానవజాతి మానవు లందరినీ ఊర్ధ్వస్థాయికి కొనిపోయేది. కాని దానివల్ల ప్రయోజనం లేదు.

ఈ దృశ్యం స్పష్టం. మానవులంతా పైకి ఎగబ్రాకటానికి పట్టుకు వ్రేలాడుతున్నారు. కాని వారు తమని తాము సమర్పించుకోవాలనుకోడం లేదు. అది తీసుకోవాలనుకుంటోంది! అది పని చేయదు. అది తనని తాను నిర్మూలించుకోవాలి. అప్పుడే ఆ 'తత్' రాగలదు; ఆ స్థానం తీసుకోగలదు.

అక్కడే ఉన్నది రహస్యమంతా. ఈ వైపు మానవులంతా విషయాలను తీసుకోవాలనుకుంటున్నారు, బలవంతంగా. వాటిని పైకి లేవనెత్తుదా మనుకుంటారు. (చేతితో నుదుటి వైపు సంజ్ఞ చేస్తారు). ఇది ఆసక్తిగా ఉంది, కాని అది కాదు. అవకాశా లన్నింటిని వాడుకోవాలి. అప్పుడు వారిలో "ఏదో" అర్థం చేసుకోగలదు. 'అది' ఒక్కటే ఉన్నదని. వారు దాని ముందు సాష్టాంగపడాలి. తాము అదృశ్య

మయే వరకు (శ్రీమాత తన చేతులను ఆత్మసమర్పణ సూచనగా విస్తరిస్తారు). నిజంగా అది చాల కష్టమైన పని — అదృశ్యమవడం నేర్చుకోడం.

(నిశ్శబ్దం)

(శ్రీమాత నవ్వుతారు) బిడ్డా! మన మక్కడికి తప్పక చేరాలి.

CWM 11:215-16

వీరోచితంగా ఉండవలసిన కాలం

శతాబ్దాలుగా మానవజాతి నిరీక్షించింది ఈ సమయం కోసం. అది వచ్చింది. కాని చాలా కష్టకాలం ఇది. ఈ భూమిపై మన మున్నది, విశ్రాంతి పొందుటకో, మనలో మనం ఆనందించుటకో అని నేను చెప్పను. ఇప్పుడు దానికి సమయం కాదు. మనం ఉన్నది కొత్త సృష్టికి దారి ఏర్పర్చడానికి. ఇది చెప్పడానికే పిలిచా మిమ్మల్ని. చేపట్టగలిగనది చేపట్టండి, చేయగలిగింది చేయండి. నిజాయితీగా చేసే పనులకు, ప్రయత్నాలకు, గరిష్ఠంగా నా సాయ మందించ బడుతుంది.

ఇది వీరోచితంగా ఉంజడవలసిన సమయం. సాధారణంగా చెప్పబడేది వీరత్వం కాదు. అది సంపూర్ణంగా ఒకటి కావడం. నిజాయితీగా, వీరోచితంగా ఉండాలి అని నిశ్చయించుకున్న వారందరకూ, ఎల్లపుడూ, దైవసహాయం ఉంటుంది. నీవీక్షణంలో భూమిపై ఉన్నావు. ఎందుకంటే, ఎప్పుడో ఒక సమయంలో, దానిని కోరుకున్నావు గనుక. నీ కెంత మాత్రం జ్ఞాపకం లేకపోవచ్చు, కాని నాకు తెలుసు, అందుకే నీ విక్కడున్నావని. నీవు ఎదగాలి. నీవు చేయవలసిన పని స్థాయికై నీవు ప్రయత్నించాలి. నీలో బలహీనతలను, పరిమితులను జయించాలి. అన్నిటి కంటె ముఖ్యంగా, నీవు నీ 'అహం' తో చెప్పాలి, "నీ రోజులు చెల్లాయి" అని. అహంలేని జాతి, అహానికి బదులు దివ్యచైతన్యం ఉన్న జాతి మనకు కావాలి. ఈ దివ్యచైతన్యమే జాతిని అతిమానస స్థాయికి ఎదగనిస్తుంది, అతిమానస జీవికి జన్మ నివ్వ నిస్తుంది.

నేనొక బందీగా ఇక్కడ ఉన్నానని నీవు నమ్మితే, అది తప్పు. నేను బందీని కాను. మానవజాతి పరివర్తనకు నా మొదటి ప్రయత్నం చేయడానికే నాకీ శరీర మివ్వబడింది. శ్రీఅరవిందులు నా కలాగే చెప్పారు. నేను దానిని చేస్తున్నాను. నాకు బదులు మరొకరు దానిని చేయాలని నేను కోరను. నా కది ఆనందదాయకం

కాదు. కానీ దాని ఫలితాల కొరకు నేను నా ఇచ్ఛతో చేస్తాను. అందరూ లాభపడ గలరు దాని వల్ల. నేను మిమ్ములని అడిగేది ఒక్కటే. మీ అహం చెప్పింది వినొద్దు. మీ హృదయంలో నిజాయితీగా "అవును" ఉంటే, నన్ను మీరు సంపూర్తిగా తృప్తి పర్చగలరు. నాకు మాటలు అవసరం లేదు. నిజాయితీగా మీ హృదయా లను అంటిపెట్టుకొని ఉండటం, నా కవసరం. అంతే.

అంతర్గత నిరోధం ఘోర విపత్తును కలిగిస్తుంది.

సగటు మానవ నైజం ఎలా ఉంటుందంటే వేరే పద్ధతిలో పొందే విజయం కంటె అది తన సొంత ఇచ్ఛతో ఓటమిని కోరుకుంటుంది. నేను తెలుసుకుంట న్నాను ఈ ఘోర అవివేకాన్ని, ఈ నమ్మశక్యం కాని అవివేకాన్ని.

మానవ వివేకపు లోతు నమ్మశక్యం కానిది. అదెలా ఉందంటే, ఇప్పుడు నేను చెప్పిన దివ్యశక్తి క్రిందకు పోతోందలా (సంజ్ఞ చేస్తారు క్రిందకు) ఏ ఆటంకం లేని అవరోహణలా ఇంకా, ఇంకా లోతుగా అవచేతన లోకి.

అవచేతనలో అద్భుతమైన నమ్మశక్యం కాని విషయా లున్నాయి. వాటిని చూస్తూ రాత్రి తరువాత రాత్రి గడుపుతున్నాను. దివ్యశక్తి పోతోంది — ఇంకా ఇంకా క్రిందికి, ఆగకుండా.

అప్పుడు అరుస్తుంది, మానవ అవచేతన. "ఓహ్! అప్పుడే కాదు. ఇంకా అప్పుడే కాదు — అంత త్వరగా కాదు" అని. దీనికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి. అది సాధారణ అవచేతన. సహజంగానే ఈ నిరోధం తెస్తుంది ఘోర విపత్తును. అప్పుడు మన మంటాము, "చూడు, నీ చర్య ఎంత లాభకరంగా ఉందో అది తెస్తోంది, ఘోర విపత్తును". నమ్మశక్యం కాని అవివేకం. నమ్మశక్యం కాని అవివేకం.

ప్రతివారు దైవాన్ని పట్టుకు వ్రేలాడుతూ ఉండాలి. వ్రేలాడుతూ ఉండాలి.

CWM 11:310

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

దివ్యక్రియాశక్తులతో యేకం గావటంలోనే పరిష్కారం వుంది

భూమి చరిత్రలో మన మిప్పుడొక సంధికాలంలో వున్నాం. అనంత కాలంలో అదొక క్షణం మాత్రమే, కాని ఆ క్షణం మానవ జీవితంతో పోలిస్తే చాలా కాలాన్ని యిముడ్చుకొన్న క్షణం. నూతన సృష్టి కోసం సన్నద్ధం గావడానికై పదార్థం పరివర్తన చెందుతోంది, కాని మానవ శరీరం ఆ మార్పుకు తగినంత మెత్తనైనది కాదు, ప్రతిఘటిస్తుంది. ఈ కారణం చేతనే ముందుగా తెలుసుకోలేని అస్వ స్థతలు, వ్యాధులు సైతం అనేకంగా విజృంభించి వైద్యశాస్త్రానికి సమస్యగా తయారవుతున్నాయి.

దీనికి పరిష్కారం యిప్పుడు పనిచేస్తున్న దివ్యక్రియాశక్తులతో యేకం గావడంలో వుంది, అంతే గాక పనిని తేలిక చేసే దృఢవిశ్వాసం, శాంతియుత మైన ఒక స్వీకరణ శక్తిలో వుంది.

CWM 16:423

ఉత్తమ పరిష్కారం

... ప్రతి పనినీ చేసేది దైవం అనే అనుభవం నీ కున్నట్లైతే, అప్పుడు ఒక అచంచల విశ్వాసంతో "నీ వాదనల కన్నింటికీ విలువ లేదు, దైవంతో వుండడంలోని ఆనందం, దైవాన్నెరిగి వుండడం, అన్నింటినీ అధిగమిస్తుంది — సృష్టిని అధిగ మించిపోతుంది, జీవితాన్ని దాటి పోతుంది, సంతోషాన్ని మించిపోతుంది, విజ యాన్ని దాటిపోతుంది, ప్రతిదాన్నీ దాటిపోతుంది." (శ్రీమాత వేలెత్తి చూపుతూ) "తత్" అంటారు. అప్పుడంతా చక్కబడుతుంది, దానికి సంబంధించినదంతా సమాప్తమవుతుంది. "తత్" వెలుగులోనికి నెట్టుతున్నట్లు, వెలుగులోనికి, దివ్య క్రియాశక్తితో సంపర్కంలోనికి, స్వభావంలో వున్న కుళ్ళునంతా... అదంతా అంత మయ్యేందుకు బలవంతంగా నెట్టుతున్నట్లుంటుంది....

...ఒకే ఒక్క మార్గం వుందని చాలా చాలా అనిపిస్తోంది... (అమ్మ నవ్వు తారు) వినోదం కలిగించే ఒక చిత్రంలా వుందది. మనస్సు మీద కూర్చొని "మెదలకుండా వుండు" అని చెప్పు. అదొక్కటే మార్గం.

మనసు మీద కూర్చొని (అమ్మ తన తల మీద చిన్నగా తడుతూ) "నోర్మూ

సుకో” అని చెప్పు. కాని, బిడ్డా, మనకా విశ్వాసం లేదు. విశ్వాసం ఏర్పడగానే... దివ్యజీవనం కావాలి అంటాం — అయినప్పటికీ, అదంటే భయపడ్తాం! భయం పోయి మనం నిజాయితీగా తయారైన వెంటనే... ప్రతిదీ మారిపోతుంది, యథార్థంగా! “ఈ జీవిత మింకెంత మాత్రం మాకొద్దు” అంటాం. (అమ్మ నవ్వుతారు) దాన్నంటిపెట్టుకొనేదేదో వుందక్కడ. అదెంతో పొసగని విషయం. మనం మన పాత భావాలకు కట్టువడి వుంటాం... ఈ పాత ప్రపంచానికి కట్టువడి వున్నాం, ఇది పోవాలి — అందుకు మనం భయపడుతున్నాం. దైవశిశువు, మనస్సు తల మీద కూర్చొని ఆటలాడుతున్నాడు!... ఈ బొమ్మను చిత్రించగల ననుకొంటున్నాను, అది అద్భుతంగా వుంటుంది. (అమ్మ కొంచెం కఠిన స్వరంతో) “దైవం తప్పు చేసాడు, అతడలా చేసి వుండగూడదు” అని చెప్పగలిగినంత బుద్ధితక్కువ వాళ్లం మనం. అది హాస్యాస్పదంగా లేదూ.

(నిశ్శబ్దం)

నా దృష్టిలో అత్యుత్తమమైన పరిష్కార మేమిటంటే (అంటే తేలికైనది అని అర్థం) “నీవు సంకల్పించినదే, నీవు సంకల్పించినదే” అని పూర్తి చిత్తశుద్ధితో దైవాన్ని ఉద్దేశించి చెప్పడం. ఆ తర్వాత — అర్థం చేసుకోవడం వస్తుంది. అప్పుడు నీ వర్థం చేసుకొంటావు. కాని మానసికంగా అర్థం చేసుకోవు, అదక్కడ (అమ్మ తమ శిరస్సు స్పృశిస్తూ) లేదు.

“నీవు సంకల్పించినదే”.

CWM 11:311-12

వినమ్రతే రక్షణ

వినమ్రత, ఒక పరిపూర్ణ వినమ్రత సమస్త సాక్షాత్కారానికి ముందుగా నెరవేర్చవలసి వున్న ఒక షరతు. మనస్సు చాలా మొండిది. అంతా తనకు తెలుసు ననుకొంటుంది, అంతా అర్థం చేసుకొన్నా ననుకొంటుంది. అదెప్పుడైనా ఆదర్శం పేరు మీద దేని కోసమైనా పనిచేస్తే అదే దానికెంతో ఉదాత్తమమైన కార్యంగా కన్పిస్తుంది. దాంతో అదివరకటి కంటే మరింత మొండిగా తయారవుతుంది. అది అనుకొంటున్న ఉదాత్త భావాల కన్న, దాని గొప్ప పరహిత, లేక యితర ఆదర్శాల కన్న ఆవల ఉన్నతమైనదేదో వున్నదనేదాన్ని చూచేటట్లు

దాన్ని తయారు చేయడం దాదాపు అసాధ్యం. దానికి పరిష్కారం వినమ్రత ఒక్కటే. కొన్ని మతాలు తన జీవులను కించపరచే, ఆ జీవులు తన ముందు మోకరిల్లాలని చూచే యీ భగవంతుడితో వుండే మతాలు భావించేటటువంటి వినమ్రత గురించి కాదు నేను మాట్లాడేది. నా చిన్నతనంలో ఈ విధమైన వినమ్రత నన్ను యెదురు తిరిగేటట్లు చేసింది. తన జీవులను కించపరచే భగవంతుడిని నమ్మ డానికి నేను ఒప్పుకోలేదు. నేను మాట్లాడేది అటువంటి వినమ్రత గురించి కాదు. తన కేమీ తెలియదని, తనకు తెలిసిందేమీ లేదని, యథార్థమైనదిగా, అత్యంత ఉదాత్తమైనదిగా లేక నిస్వార్థమైనదిగా ప్రస్తుతం కన్పించే దానంతటి కావలగా యేదో వుండి వుండవచ్చునని గుర్తించే వినమ్రత గురించి నేను మాట్లాడుతున్నాను. సదా పరమేశ్వరునికి తనను విచారణ కప్పగించుకొనడంలో, సర్వాన్నీ ఆతని ముందుంచడంలో యథార్థమైన వినమ్రత వుంది. నా కేదైనా దెబ్బ తగిలినప్పుడు (నా సాధనలో దెబ్బలు చాలానే తగిలాయి) వెనువెంటనే అప్రయత్నంగా ఒక స్ప్రింగులా యెగసి నన్ను నేను ఆయన ముందు పడవేసుకొని "నీవే దిక్కు ప్రభో" అనే ప్రతిచర్య జరిగేది నాలో. ఇటువంటి వినమ్రత లేకుండా నేను దేన్నీ సాక్షాత్కరింప జేసుకోగలిగి వుండేదాన్ని గాదు. నన్ను నేను అర్థం చేసుకోవడానికి మాత్రమే "నేను" అనడం, కాని వాస్తవానికి "నేను" అంటే అర్థం పనిముట్టు అయిన యీ దేహం ద్వారా పలికే ఆ పరమేశ్వరుడే. ఈ విధమైన వినమ్రతను నీవు జీవించడం మొదలుపెట్టినపుడు, దానర్థం నీవు సాక్షాత్కారానికి చేరువవుతున్నావన్న మాట, అదీ షరతు, ఆరంభ కేంద్రం కూడా.

శ్రీమాత ఒక శిష్యునితో సంభాషణలు: డిశెంబరు 21, 1957

"అణకువ కలిగి వుండండి" అనెవరికైనా చెప్పినప్పుడు, వాళ్ళేమనుకొంటారంటే "యితరుల యెడల అణకువతో వుండడం" అనుకొంటారు. అది చాలా తేలిక. అటువంటి అణకువ మంచిది కాదు. యథార్థమైన వినమ్రత దైవం యెడల విన మ్రత అంటే దైవం లేకుండా నేనేమీ కానని, యేమీ చేయలేననీ, దేనినీ అర్థం చేసుకోలేననీ, కచ్చితమైన, సరియైన, సజీవమైన స్పృహను కలిగి వుండడం. నీ వెంతో అసాధారణమైన తెలివితేటలు గలవాడివైనప్పటికీ, సమర్థుడవైనప్పటికీ,

దివ్యచేతనతో పోలిస్తే అది శూన్యం, అనే భావనను సదా నిలుపుకొనే వినమ్రతను కలిగి వుండాలి. ఎందుచేతనంటే అప్పుడే అతనికి స్వీకరించే యథార్థ వైఖరి యెల్లపుడూ నిలిచి వుంటుంది. అణకువతో స్వీకరించడంలో దైవానికి వ్యతిరేకంగా నీకు లేని ప్రాముఖ్యతను ప్రదర్శించడం వుండదు.

శ్రీమాత ఒక శిష్యునితో సంభాషణలు: సెప్టెంబరు *13, 1967*

మన చుట్టూ అనేక చిక్కు లున్నాయని నీకు తెలుసు, కాని యెటువంటి సమస్యా లేని, ముక్కుసూటిగా వుండే, దాపరికం అంటూ లేని ఒక చోటు యెప్పుడూ వుంటూనే వుంటుంది. ఇది నా వాస్తవానుభవం. అన్వేషిస్తూ, దాని కోసం పని చేస్తూ నీవు సున్నా ఆకారంలో (గిరగిరా) తిరుగుతూ చిక్కు వడిపోయానని అనుకొన్నపుడు ఆంతరిక వైఖరిలో యేదో వారిస్తుంది, అకస్మాత్తుగా — చాలా సునాయాసంగా — అది బయటకు తెరుచుకొంటుంది.

నాకీ అనుభవం చాలా తరచుగా కలుగుతూండేది. అందుకని ఆ అనుభవాన్ని నీకు కలిగించమని శ్రీఅరవిందులను అడిగాను.

అందుకనే వారు అనేకసార్లు నిరాడంబరంగా వుండు, సరళంగా వుండు అని చెప్పారు. నీవేం అనుకొంటున్నావో దాన్ని ఆడంబరం లేకుండా చెప్పు. నిరాడంబరంగా వుండు, విడువకుండా సరళంగా వుండు.

ఇవి మాటలు మాత్రమే, కాని వాస్తవానికి, వారీ మాటలు మాట్లాడినప్పుడు వెలుగుబాట ఒకటి తెరచుకొంటున్నట్లుండింది, అంతా చాలా సరళంగా తయారైంది. "ఒక అడుగు తర్వాత మరొక అడుగు వెయ్యి, అంతే మనం చేయాల్సింది." నా కదలా అన్పించింది.

ఆసక్తి కలిగించే విషయం అది. సమస్యలన్నీ అక్కడ (అమ్మ తమ తలను స్పృశిస్తారు) వున్నట్లు తోస్తోంది. వాటిని చక్కదిద్దడం చాలా చిక్కులతో కూడుకొన్న వ్యవహారం. నిరాడంబరంగా వుండు అని వారు చెప్పినప్పుడు వారి కనుల నుండి ఒక వెలుగు వస్తున్నట్లుగా వుండింది, అకస్మాత్తుగా వెలుగు నిండిన ఒక ఉద్యానవనంలో వున్నట్లనిపించింది — యెంత విచిత్రం!

వెలుగులో తానమాడుతున్న ఒక ఉద్యానవనం అన్న అభిప్రాయం కలగించింది.

నిరాడంబరతను గురించి అంత గొప్పగా వత్తి చెప్పారు. నీవు చూచిన దాన్ని లేక నీకు తెలిసినదాన్ని ఆడంబరం లేకుండా చెప్పు — నిరాడంబరం, నిరాడంబరత... అదంతా ఒక ఆహ్లాదం కలిగించే ఉద్యానవనం అనే భావన కలి గించింది.

నిరాడంబరంగా, నిరాడంబరంగా వుండు.

చిక్కులుంటూనే వుంటాయి (అదే సంజ్ఞ) అది కష్టమయం, క్లిష్టతరం. అప్పుడో ద్వారం తెరచుకొంటుంది. నిరాడంబరంగా వుండు.

అది ఎలా వుండిందంటే ఇక్కడ యీ కణతల దగ్గర యెంతో వత్తిడి వున్నట్లుగా వుండింది.

(నిశ్శబ్దం)

అది వేరే స్థాయిలో అయినప్పటికీ, అటువంటి కష్టాన్నీ నేను యెదుర్కోవలసి వచ్చిందనేది మరచిపోకు. నేను చూడవలసిన జనం, నేను చేయవలసిన పనులు, పరిష్కరించవలసిన సమస్యలు, ప్రతిదీ బ్రహ్మాండంగా పోగుపడ్డాయి. ఆ గుంపు అంతా ఒక గట్టి మోపుగా తయారైంది — యెంతో దట్టించినట్లు తయారైంది. ఒక సాధారణ దేహ జీవితానికి — గంటలు, కాలం, క్రియాశక్తులకు — అదెంతో దట్టించబడిందిగా తయారైంది. అయినప్పటికీ దానంతటి వెనుక ఒక విధమైన "సక్రియ చలనరహిత స్థితి" వుండింది. పురోగమించే, పరిణమించే ప్రవాహంపై దానితోపాటే పుట్టుకొచ్చినట్లుంది. కాని యీ చలనరహిత స్థితి... నేనేదైవా చేయదలచుకొన్నదాన్ని చేయ ప్రయత్నిస్తే — నేను ప్రతిదీ చేయవలసి వుందని నీకు తెలుసుగా — అప్పుడది అసాధ్యంగా తయారౌతుంది. విషయాలన్నీ కలసి బంకమట్టి ముద్దగా తయారైపోవడం వల్ల, బాధాకరంగా తయారౌతోంది. ఇప్పుడు కూడా వారి సమాధానం, నిరాడంబరంగా వుండు, నిరాడంబరంగా వుండు.

ఈ రోజు ఉదయం నేను "నడుస్తున్నప్పుడు" రోజువారీ కార్యక్రమం, ఆ రోజు చేయబోయే పని యెంతో భయంకరంగా కనిపించి, అసాధ్యం అన్పిం చింది. అయినప్పటికీ అదే సమయంలో ఈ... చలనరహిత ఆంతరికస్థితి నాలో వుంది. నేను నా మానసిక రూపకల్పనలను, చర్యను ఆపిన వెంటనే అదొక ఆనంద తాండవంగా తయారైంది. కణాలన్నీ కంపిస్తున్నాయి (ఒక విధమైన ఆనందో త్సాహం, ఒక అసాధారణ సంగీతం) కణాలన్నీ దివ్యసన్నిధి మహోల్లాసంతో

కంపిస్తున్నాయి. కాని లోనికి ప్రవేశిస్తున్న, దాడి చేస్తున్న బయటి ప్రపంచాన్ని చూచినపుడు... ఈ ఆనందం అదృశ్యం కాలేదుగాని, వెనకడుగు వేసింది. ఫలితం, నేనెప్పుడూ, కదలకుండా కూచొని వుండిపోయినట్లు అన్పించడం — నేనలా చేయగలిగినప్పుడల్లా అది చాలా అద్భుతంగా అన్పించేది. కాని, నిజమే, నిస్సహాయతా సూచనలు, వృద్ధాప్య లక్షణాలు, అరుగుదల, తరుగుదలకు సంబంధించిన, శక్తి తగ్గిపోతున్నటువంటి సూచనలన్నీ బయట నుంచే లోనికొస్తాయి. అదంతా అసత్యం అని నాకు బాగ తెలుసు. కాని దేహంలో ప్రశాంతత అనుల్లంఘనీయం. నాకూ శ్రీఅరవిందుల సమాధానమదే: నిరాడంబరంగా వుండు, నిరాడంబరంగా వుండు, చాలా నిరాడంబరంగా వుండు.

అలా వారనడంలోని అర్థమేమిటో నాకు తెలుసు. దళాలుగా యేర్పడి రావడాన్ని, వ్యవస్థలాగా తయారై రావడాన్ని. సంప్రదాయమని చెప్పుకొంటూ రావడాన్ని, న్యాయబద్ధ ఆలోచనలాగా రావడాన్ని, అడ్డుకోవాలి, వాటిని ప్రవేశించకుండా తిరస్కరించాలి. వాటిల్లో దేన్నీ వారంగీకరించరు. వారు నిరాడంబరత అనే స్థితి కర్మలో వ్యక్తం, కదలికలో, జీవితంలో అప్రయత్నంగా లభించే ఆనంద స్థితి. నిరాడంబరంగా వుండు, నిరాడంబరంగా వుండు, నిరాడంబరంగా వుండు, నిరాడంబరంగా వుండు. సహజానంద స్థితి. వారు దివ్యం అని చెప్పే ఆ స్థితి అన్యప్రమేయం లేని, ఒక సుఖస్థితి, దానిని పరిణామంలో తిరిగి ఆవిష్కరించాలి. మనం దానిని తిరిగి ఆవిష్కరించాలని వారు కోరుతున్నారు. ఇప్పటికి చాలా రోజుల నుంచి (నీ పనికి కూడా అదే వర్తిస్తుంది) నిరాడంబరంగా వుండు, నిరాడంబరంగా వుండు, నిరాడంబరంగా వుండు అని చెప్తూ యిక్కడున్నారు. వారి నిరాడంబరతలో, ఒక ప్రకాశమయానందం వుంది.

ఒక సహజ సంతసోల్లాస స్థితి

ఇక్కడున్న గడ్డు సమస్య, వ్యవస్థీకరించే మనస్సు. అది భయంకరం! అది లేకుండా మన మేం చేయలేమని, దానిని నిరోధించడం కష్టం అని అది మన కెన్నెంతగానో నమ్మించింది. నిజానికది సమస్త మానవజాతిని నమ్మించింది ఈ మానసికమైన వ్యవస్థీకరించే శక్తి లేకుండా, చెప్పుకోదగినదేదీ సాధించలేమని, మానవులలో ఉత్తములు అని చెప్పుకొనే వాళ్ళందరూ కూడా దాన్ని నమ్మారు.

కాని ఒక గులాబీ పూవు యెలా ఆనందంగా వికసిస్తుందో అటువంటి నిరా

డంబర ఆనందంతో వికసించాలని శ్రీఅరవిందులు నన్ను కోరుతున్నారు. నిరాడంబరంగా వుండు, నిరాడంబంరంగా వుండు, నిరాడంబరంగా వుండు. నేనా మాట విన్నపుడు, మాట్లాడుతుండగా చూచినపుడు, అదొక బంగారు సెల యేటిలా, సువాసనలు వెదజల్లే నందనోద్యానవనంలా నాక్కనిప్పించింది. అంతా, సర్వం, సమస్తం నిష్కపటంగా వున్నట్లనిపించింది. నిరాడంబంరంగా వుండు.

గత రెండు మూడు రోజుల్నుంచీ నీ కోసం, దానికై యెదురు చూస్తున్నాను. ఈ రోజు ఉదయం అది నా కందింది, యెందుకంటే పేరుకుపోయిన పని చాలా యెక్కువగా తయారైంది. ఈ రోజు దాకా వాటిని కనీసం ఒక పద్ధతిలో పెట్టడానికి ఇప్పుడు నాకున్న దాని కంటె పది రెట్లెక్కువ సమయం కావాలి. అక్కడ నేను కొంచెం యిరుకున బడినట్లైంది. "నడక" మధ్యలో ఆపేసి సేద తీరమని నాకొక శక్తి సైతం చెప్తోంది. నా సంకల్పమంతా కలిపి దానిని అడ్డుకొంటున్నారు. చివరకు నేనేదో బుద్ధి తక్కువ పని చేస్తున్నానని అనిపించింది. అదే విషయం, వారూ అదే విషయం చెప్పారు నాకు. నేను కొంచెం సేద దీరాను — వెంటనే అంతా చక్కబడింది.

ముఖ్యంగా, మనం యెంతే వత్తిడితో బ్రతుకుతున్నాం, కాదా?

ఈ వారానికి నా సందేశం సంగతి యింకా అలానే వుంది. దాన్ని గురించేం చేద్దాం. అవును అది అందుతుంది. కాని మనం యెప్పుడూ బాగా వత్తిడికి లోనవుతూ వున్నాం. ఆ స్తుతిపాత్రమైన మనస్సుచే మనం నియంత్రించబడు తున్నంత కాలం సేదదీరమంటే తమస్సులోనికి, అచేతనలోకి పడిపోవడమేనని నా నమ్మకం. పాత ఆలోచనలన్నీ అలాగే వుండిపోయి, తమను తాము కొనసా గించుకొంటూనే వుంటాయి. ఆ అద్భుతమైన తప్పులు పట్టి హెచ్చరికలు చేసే వాటి తాలూకు అవశేషం లాంటిది నాతో యిలా అంటోంది. "తమస్సు, తమ స్సుతో జాగ్రత్తగా వుండు! నీవు కునికిపాట్లు పడుతున్నావు, అది మంచిది కాదు, చాలా చెడ్డది, చాలా చెడ్డది. అది మతిలేని వ్యవహారం, యెందుచేతనంటే తమస్సు, ఆనందం కలిగించేది కాదు, ప్రకాశమయమైందీ కాదు. కాని యిది వెంటనే ఆనందం కలిగిస్తుంది, తేలికపడ్డ భావన కలిగిస్తుంది."

శ్రీమాత ఒక శిష్యునితో సంభాషణలు సెప్టెంబరు 16, 196!

భావానువాదం: కె. వి. రావు

భగవంతుని సహాయం పొందడంలో అహంకారం అడ్డుపడుతుంది

ఎవరికి నా సహాయం అవసరమో వారందరికీ అది లభిస్తుంది, కానీ అహంకారం దానిని అందుకోవడంలో అడ్డుపడుతుంది. అహంకారానికి అంతరాత్మకి మధ్యగల తేడాను 'వి' అర్థం చేసుకొన్నాడా? అహంకారం అడ్డంకి. అది మొదట్లో మానవ జాతిని మలచడానికి అవసరమయ్యింది, కానీ, ఇప్పుడు మనం దివ్యమానవజాతి, ఉన్నత మానవజాతి పరిణమించడానికి తగిన త్రోవను సిద్ధం చేస్తున్నాం. ఇక్కడ అహంకారం చేయాల్సిన పని అయిపోయింది. అది దాని పని సక్రమంగా చేసింది, ఇప్పుడిక అది అదృశ్యమైపోవాలి. ఇప్పుడు మనలో వుండేది చైత్యపురుష సత్త, మానవునిలో దైవ ప్రతినిధి. అతడే తదుపరి జాతిలోకి ప్రయాణిస్తాడు. కాబట్టి ఈ చైత్యపురుషసత్తను కేంద్రంగా చేసుకొని అతని చుట్టూ మన అస్తిత్వాన్ని అంతా సమీకరించుకోవడం నేర్చుకోవాలి. అతిమానసజాతిగా పరిణమించాలనుకొనే వారు అహంకారం నుండి విముక్తిని పొంది చైత్యపురుషసత్త చుట్టూ కేంద్రీకృత మవ్వాలి.

శిష్యునితో సంభాషణలు, 13 ఏప్రిల్, 1972

ఒక చిన్న పిల్లాడికి మల్లే అమాయకంగా వుంటే అన్ని బాగా జరుగుతాయి, కాని నీవు భయపడకూడదు, జబ్బు పడతాననో, బలహీనమైపోతాననో... ఆఖరికి చని పోతానేమో ననో గూడా. ఈ రకమైన భయాలుండవలసిన పని లేదు. నీ విలా వుండాలి (విశాలతను, శాంతాన్ని కనబరిచే సముద్రంలా సూచన). మన మెప్పుడూ చిరునవ్వుతో కూడిన విశ్వాసాన్ని మాత్రమే కలిగి వుండాలి (నేనిది ఎప్పటికప్పుడు చవి చూస్తూ వుంటాను. దానంతటదే నాలో ఏర్పడుతూ వుంటుంది.) అయితే దానిని సంపాదించాలంటే ఈ సృష్టి అంతటి విశాలమైన చైతన్యాన్ని కలిగి వుండాలి. నీవు సృష్టి అంతటి విశాలమైన, సంపూర్ణ విశ్వాసం గలవాడవుగా ఎదుగుతావు.... చివరకు అది ఒక చిన్న పిల్లాడిగా తయారవుతుంది. ఏమి చేయబడాలో మనకంటే బాగా ఆ దైవానికి తెలుసు. ఏమి చేయబడాలో

మన కంటే బాగా ఆతనికి తెలుసు.... మన చిరునవ్వుతో ఉండగలిగితే, అది చాలా తేలికగా జరుగుతుంది.

శిష్యునితో శ్రీమాత సంభాషణలు 17 మే 1972

ప్రతి ఒక్కరికీ ఏది జరగాలో అదే జరుగుతుంది

ఎవరైనా భగవంతునికి తనను తాను అర్పించుకుంటే, ఆతనినే నమ్మితే, దైవమే అతడి బాగోగులు చూసుకొంటాడు. (దీనిని ఎలా వివరించాలి?) ఉదాహరణకి నీ గురించి చేయవలసినదంతా అది అనుక్షణం చేయబడుతున్నది. నీవు ఒక వేళ మరెవరి గురించైనా దైవాన్ని అడిగితే, అది కూడా ఆయన చేస్తాడు. అది కూడా అతని మంచికే చేయబడుతుంది. కాని ఆ మంచి, దైవం ఏది మంచిది అని తలుస్తాడో, అదే.

నీవు మాత్రం ప్రశాంతంగా ఉండాలి — పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో కూడిన ప్రశాంతతతో...

అవరోధాలను అంతరింపజేసే శక్తి ప్రశాంతత కున్నది.

శిష్యునితో శ్రీమాత సంభాషణలు 18, జూన్, 1972

నీవు ముందుకు పోవడానికే అంతా సంభవిస్తుంది

చాలా మట్టుకు ఈ భౌతికంలో లీనమైపోతూ వున్న ఒక అనుభూతి కలుగుతున్నది.... సమస్యల్లోనూ, పనిలోనూ నిమగ్న మైనప్పటికీ బాహ్యంలో మేమేదైనా చేస్తున్నామా అనే స్ఫురణ కూడా లేనంతగా వుంటున్నా.... యోగం లేదా మరేదయినా జరుగుతూనే వుంటుందా?

ఇప్పుడు ఈ మొత్తం అస్తిత్వం (శరీరం దీనిని బాగా అర్థం చేసుకుంది) ఈ అస్తిత్వాని కంతా తెలుసు — జరిగేది సాధ్య మైనంత త్వరితంగా నీవు ముందుకు సాగేలా చేసేదే... అడ్డంకులు, భేదాభిప్రాయాలు, అవగాహనా లోపాలు, నిరర్థకమైన మానసికోద్వేగాలు, ఇలా ప్రతిదీ... నిన్ను ముందుకు నడపడం కోసమే... ఒక కేంద్రం తరువాత మరో కేంద్రాన్ని దాటుతూ, నీవు సాధ్య మైనంత వేగంగా ముందుకు పోయేలా చేయడానికే.... నీకు గనుక భౌతిక పదార్థంతో సంబంధం లేకపోతే మరి అది ఎలా రూపాంతరం చెందుతుంది? ఈ అభ్యంతరాలు, ఈ

భేదాభిప్రాయాలు, పైన కనిపించేవాటిని చూచే పై పొర మనస్సు నుండే వెలువడు తున్నాయా అనడానికి యిదే ఋజువు. ఇది కేవలం నీ చేతనిని జాగృతపరచడానికి, తద్వారా అలాంటి విషయాలతో ఏమార్చబడకుండా వుండటానికి, ఇదంతా పూర్తిగా బాహ్యమైనది, పైపైని కనిపించేది అని స్పష్టంగా చూడటానికి. దీనికి వెనుకగా జరుపబడేదంతా సాధ్యమయినంత వేగంగా రూపాంతరీకరణ వైపుగా కదులుతున్నదని చూడటానికి.

CWM 11:217

అందుకు ఒకే మార్గం వుంది

అందుకు ఒకే మార్గం మాత్రమే వుంది: సర్వోన్నత చైతన్యం ఏమి కోరుతున్నదో దానినే కోరడం, మన హాస్యాస్పదమైన, అల్పమైన తలంపును బట్టి పర్యవసానాలు ఎలా అన్నా వుండనీ...

ఈ విధంగా (శ్రీమాత తమ హస్తాలు విస్తరింప జేస్తారు) దైవం ఏమి కావాలని కోరుతాడో దానిని కోరడం. మనం — మనమే ఆ తనను తాను మరిచిన దైవం. ఇప్పుడు మన కర్తవ్యం ఆ విస్మరించిన అనుబంధాన్ని పునః స్పందానించడం. దానిని నీ కిష్టమైన ఏ పేరుతో పిలుస్తావో పిలువు. దివ్య సమగ్ర పరిపూర్ణులు గావడమే జరుగవలసింది. అంతే

దివ్యసమగ్రత దివ్యశక్తి జ్ఞానంగా మారి తీరడమే జరుగవలసింది. దానిని ఎలాగైనా పిలువు, నేను పట్టించుకోను. అట్టి ఆకాంక్ష మనలో వుండాలి. మన మీ బురదలో నుండి, ఈ మూఢత్వం నుండి, ఈ అచేతన నుండి, ఈ ఏవగింపు పుట్టించే ఓటమి నంగీకరించే భావన నుండి నుజ్జు నుజ్జు చేయడానికి సమ్మతించిన వలన ఈ అవలక్షణాల నుండి బయటపడాలి.

మనం భయపడుతున్నాం, మనం దీని (శ్రీమాత తమ చేతులపై చర్మాన్ని చూపుతూ) మనుగడ కోసం భయపడుతున్నాం. దీని కోసం, ఇదే విలువైనదైన్నట్లు. ఎందుకంటే మనం సచేతనంగా వుండాలని కోరుకొంటున్నాం. కానీ సర్వోన్నత చేతనతో మమేకమవుదాం, అపుడు మనం ఎప్పటికీ చైతన్యవంతులుగా వుండొచ్చు! కావలసింది అదే. కచ్చితంగాఅదే. మన చేతనను అసలేది నశించిపోతుందో దానితో ఏకం చేస్తున్నాం, దాని కనుగుణంగానే నాశనమై

పోవడానికి భయపడుతున్నాం. నేనింత చక్కగా నీకు చెబుతాను. మన చేతనను శాశ్వత చైతన్యంతో కలుపుదాం. శాశ్వత చైతన్యంలోని ఆనందాన్ని అనుభవిద్దాం.

శిష్యునితో శ్రీమాత సంభాషణ 19 జూలై 1972

దివ్యప్రేమ కున్న శక్తి

దివ్యప్రేమలో, దాని మూలంతో, ఏదో నిరంతరం దివ్యానుగ్రహ జోక్యంలా భావించబడేది ఒకటి వున్నది. అది ఒక శక్తిలా, ఒక తీయదనంలా సర్వత్రా వ్యాపించే ఓదార్పు భావనా ప్రకంపనంలా వుంటుంది. కానీ ఇవన్నీ ఒక దేదీప్యమాన చేతనను నేరుగా కొన్ని కేంద్రాలపై ఏకాగ్రపరుస్తుంది. అక్కడే "ఆలోచన" అన్నదాని అసలు ఉపయోగాన్ని నేను అవలోకించాను. ఆలోచన అన్నది భావ ప్రకంపనాన్ని అక్కడ అవసరమైన చోటికి చేర్చే వాహకంగా పని చేస్తుంది. ఈ శక్తి, ఈ మధుర మైన ప్రకంపన ప్రపంచమంతటి పైనా స్థిరంగా ఉండి దానిని స్వీకరించమని ఒత్తిడి కలుగ జేస్తుంది. కానీ యిదంతా ఒక నిస్వార్ధ చర్య. ఆలోచన — దేదీప్య మానమైన ఆలోచన శరణాగతమైన ఆలోచన, ఒక సాధనానికి మించి మరేమీ కాని ఉపకరణం, యితరమైన వాటికి వేటికీ పూనుకోని, కేవలం చైతన్యం ద్వారా సాగిపోవడంలోనే తృప్తి చెందే ఆలోచన. ఒక మధ్యవర్తిగా, ఒక బాంధవ్యాన్నీ, ఒక అనుబంధాన్నీ ఏర్పరచడానికి, ఈ నిస్వార్థశక్తిని కొన్ని నిర్దిష్ట స్థాన బిందువులపై అవసరం మేరకు పని చేయగలిగేలా చేయడానికి ఉపకరిస్తుంది.

దీని నింకా సమగ్రంగా చెప్పాలంటే "చెడు" అన్నది ఎప్పుడూ తన నివారణను, తానే మోసుకొంటూ తిరుగుతుంది. అది ఎట్లాంటి బాధ అయినప్పటికీ దాని నివారణ కూడా దానితో పాటే వుంటుందని చెప్పవచ్చు. మామూలుగా ఒక చెడును పనికిరానిదిగా "నిరర్థక" మైనదిగా, "మూఢ" మైనదిగా చూసే బదులు బాధను ఆవశ్యకం గావించిన ఆ కదిలకను , ఆ పరిణామాన్ని ఆశించిన ఫలితాన్ని అందుకొనేదిగా చూడాలి. దానితో పాటే ఎవరైతే దైవకృపను స్వీకరించడానికి తమను తాము ఉన్మీలనం గావించుకుంటారో వారి బాధ కూడా నివారించబడుతుంది.

ఇక్కడ మూడు విషయాలున్నాయి. ఒకటి బాధ పురోగతిని సాధించిడానికి ఒక ఉపకరణంగా, రెండు పురోగతిగా, మూడు ఆ బాధ నివారణగా — ఇవి పరస్పరం అనుగాములు కావు. ఇవి సహవాసులు. ఏకకాలంలో మూడు మూకుమ్మడిగా వుంటాయి. పరివర్తనా ప్రక్రియ జరిగే తరుణంలో అది ఒక భాధను సృష్టించినట్లయితే, దానిలోనే దాని నివారణోపాయం కూడా వుంటుంది. ఆ స్థితిలోనే వేదన ననుభవించడానికి కావలసిన ఆకాంక్ష, వికసనం కూడా వుంటాయి. ఆ ప్రభావం సంపూర్ణం, సమగ్రం: అది రూపాంతరీకరణతో పాటు, దానిని పొందడానికి కావలసిన ప్రక్రియతో పాటు మనలోని విరుద్ధ వైఖరివల్ల ఉత్పన్నమైన బూటకపు బావావేశాన్ని నివారించడం, ఈ 'బాధ' అన్నదానిని లోకంలో యింకా పరిచయంకాని దానితో భర్తీ చేయటం; అది ఆనందానికి, శ్రేయస్సుకు, విశ్వాసానికి, రక్షణకు సంబంధించినది. పరిపూర్ణమైన ప్రశాంతతలో నెలకొని వుండే ఒక అతీత సంవేదన — కచ్చితంగా అది శాశ్వతంగా నిలిచి వుండేది.

ఈ విశ్లేషణ దివ్యానందం యొక్క 'మూలసంపద' అనబడే విషయాన్ని కొంత అసమగ్రంగా వ్యక్తపరుస్తుంది.

శ్రీమాత

అనువాదం: హర్షవర్ధన్